

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

P Ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

que de omnib' pdicant. Et pdicant qd gramatici appo
 lita vocant qd pdicant: id est dicit de subiecto. Et pdi
 cator: id est laudator / r cuiuscusq; rei diuulgator.
 Pgedico is. pe. p. an' siue puc dico. Ter. i. An. Sed di
 co tibi ne temere facias: neq; tu hoc dicas tibi no' pdi
 ca. Inde pdicatio: qd pdicet siue pnciat vel pdiua
 tur. Luce. lib. i. de diu. Et quo sepe genere hariolox
 etiā r vatū furibūdas pdicatio: vt octauiano bello
 Cornelij Luleoli audicdas putauerūt.
 Pgeditus ra. tum. pe. core. no' dicit ornatus / sed qñ af
 fecus: pncipiū sine verbo puto: quasi a pdo is. ex p
 et do. Et accipitur tam in malam q; in bonam pte: vt
 Pgeditus sum honore: et pditus sum damno. Luce
 ro. p. Rabi. Senectute affectus: morbo pditus. Et. p
 Ware. Idē. Squalore fordidus / cōfect' morbo / la
 chrymis ac merore pditus.
 Pgeduro as. pe. pd. pter morem duro. Col. lib. iiii. de
 re rustica. Cerum est in opere difficilioz: q' neq; hu
 mente fodere possis: q' sit glutinosissima: nec nimius
 sicca: q' nimū pdurat.
 Pgeo is. ante eo. Ambro. huic verbo datiuum iungit li
 bio de offic. Alterū inq; cum in clero repisset tubere
 me: ne vnq; pgeret mihi: q' velut quodā insolētis in
 cessus verberare oculos ferret meos.
 Ppafacio cis. ex pte et facio sumitur / sicut pfero: vt si di
 cam: p me facio / sicut p me fero. Quint. lib. viii. Sic
 igitur cura elocutionis q; maxima: dū sciamus tamē
 nihil verboz causa esse faciendū: cū verba ipa rerum
 gratia sint repa: quoz ea sicut maxime pabilia q' sen
 sum animi nostri optime pmunt: atq; in animis iudi
 cum quod volumus efficiunt: ea debent pfacere sine
 dubio r admirabilem: no' sic quo modo pdigia mira
 mur: r iucundā orationē no' deformi volūtate: sed cū
 laude ad dignitatem cōiūcta. Qd mirū videt' vt sub
 vna ppositiōe duo verba dissimili voce dissimiliq; si
 gnificatione essent. para.
 Ppafacio onis. a p'fat' deducit: et significat id qd p'loq'
 mur anteq; ad rē veniamus. Luce. in p'fa. Ps. Cū
 confiteri p'fatione cōmone tam vos quib' labor iste
 forte deuidat: q' eos q' ista habere voluerūt: vt q' dili
 genter emēdant: cū cura et diligētia trāscribant. Luce
 dunt. est p'fatiuncula. Luce. Idē greco et hebreo
 p'fatiuncula vtraz pmissa est.
 Ppafariā sari. Col. Quas ordine suo tunc demū p'fe
 quar: cū p'fat' fuerit: q' reo: ad vniuersam disciplinā
 maxime p'tinere posse. Luce p'fat' a. um.
 Ppafero penul. core. ante fero p'pono. Plin'. Q' ho
 minez rudem atq; ignarum sibi p'ferret. Item p'p
 nuncio siue ostendo. Luce. Cultus tu' nescio qd in
 gens malum p'ferret.
 Ppafericulū a p'fero: vas eueum sine ansa patēs veluti
 peluis: qd p'ferre in sacrificijs solebat.
 Ppaficio cis. penul. core. ex pte et facio: significat p'po
 no. Unde p'fecti dicitur: qui alicui rei agendę p'posi
 ti sunt. Et p'fecti vbiū greci latinq; lingua p'fca Sa
 trapas vocant: magistratuz eozum p'fectura dicit.
 Plaut' in Am. Qui p'fect' est thebanis legionibus.
 Idē in Cas. Quin ruri es in p'fectura tua. Est em' p'fe
 ctura vbi p'fectura militaris r p'fectura rei p'ficiēde.
 Ppafiptus diuidit in p'fecturas opidozū q's noimos
 vocant. Ppafiacia diuisa est in stratageas quinq; sintar:
 ita em' vocant p'fecturas. Militaris p'fectura: qua
 quis legioni vel exercitui p'ficiat. Sic etiam dicuntur
 p'fecti fabroz.
 Ppafectus p'tozū talis apud Cefares erat: qualis olim
 apud reges tribunus celez: r apud dictatores magi
 ster equitū. Verebat em' secundas p'tes post Cefare:
 p'feratq; disciplinę publicę emendatę.
 Ppafica penul. core. mulier in funere cōducta ad lamē /
 labilem captū: q' dat ceteris modū plāgendū: quasi in

hoc ipsum pfecta. Meuius. Nec quidē me hercle p'fa
 ca si mortuū laudat.
 Ppafestino: an' ip's festino. Col. lib. xj. Satis erit p' di
 midios menses eferui qd q; negociū: q' neq; p'festina
 tā op' nimū mature videri possit an. xv. dies factū:
 nec rursus post toridē nimū tarde.
 Ppafigo gis. penul. p. p'cludo. Cing. lib. iij. Se. Dul
 tiā excretos. pbibent a matrib' p'edos. Pumaq; ser
 ratis p'figūt ora capistris.
 Ppafiguro as. penul. p. p' mōstro / respicito. Luce. lib.
 vj. In sāmavit libidinē q' aspectu maxime incitat: ac
 se q' q; in ill' imaginib' p'figurat. Et p'figurare est in s'
 gura p'nciare siue p'figiare. Hier. Duodecim. p'p'e
 te in vni' veluminis asgultias coartati: multo aliud
 q' sonāt littera p'figurāt.
 Ppafimo is. penul. p. p'us statuo / siue an' determino
 aut determinate tracto r assigno. Lic. Vario. Sed
 eo viditi multū q' p'finitū ne pluris emerem. Idem p
 Rosci. Quē dies in lege p'finita est. Ter. Luce. Idē
 bat loq' nisi p'finito. i. assignato tpe.
 Ppaflozo ras. an' flores facio. Hel. Et futuri gaudij fru
 ctū spes tibi iā p'florauerit.
 Ppafluo: antefluo: a quo p'flurus et p'fluuiū: p' fluore ali
 cui' rei antea.
 Ppafoco as. penul. pd. significat spiritū faucib' claudi.
 Quid. in Job. P'focēt anime gnōsia mella viam.
 Luce p'focatio vulg' sic: cū ylua resiliendo afficit vt
 talia: hoc est cor cerebrum q;.
 Ppafrigidus: valde frigidus. Plin. lib. xvij. Septētrio
 nalis r p'frigo situ.
 Ppafringo: plus frāgo. Col. lib. ij. Et p'fraccas stirpes sū
 malz radices: quib' ager arbulsto confitus implicat
 omnis: refodiat ac p'fquat.
 Ppafulgeo: p'ter modū fulgeo. Cicero lib. iij. ad Her.
 Lum nec nimis illustres: nec vehementer obscuros
 locos habere oportet: ne aut obcecent tenebris ima
 gines: aut splendore p'fulgeat. Interdū ante fulgeo.
 Luce. in p. Job. Rogo vbi cūq; p'cedētes v'gulas
 viderit: sciatis ea q' subiecta sunt i bebratcis volumi
 nibus no' haberi: Porro vbi stelle imago p'fullerit ex
 bebrgo in nostro sermone addita.
 Ppafurnū: os patens furni.
 Ppafgelidas: qui multū aut nimis frigidus est. Col. lib.
 ij. Ea locis p'gelidis ac niuosis: vbi estas humida r si
 ne vaporibus recte cōmittitur.
 Ppafgestio: valde gestio. Luce. p. D. Lelio. P'gestie
 animus iā videre p'mū lauros iuuenes mulieris bea
 te ac nobilis familiares: id est valde cupit.
 Ppafgrādis: valde grādis. Li. Erat vas vinarū ex vna
 gēma p'grādi trulla excauata manubrio aureo.
 Ppafgrauo as. pe. co. supra modū grauo. Aug' li. viii.
 Luce. Negritudo animi est: q' no' totus allurgit veri
 tate subleuat' / cōsuetudine p'grauatus.
 Ppafgnās: quasi an' gnātū / vel ante genitricē. Est em' p'g
 ante. Proprie p'gnās dicit' q' iā occupata est in gene
 rādo quod cōceperit.
 Ppafhendo r p'endo is. di. sum. Plautus in Am. Vē
 vir et manū p'hendit' / er osculū detuli tibi. Luca. Ba
 nus q' p'enderat p'hest. Luce' cōposita sunt p'p'ebē
 do: quod est valde seu p'fecte p'hendo. Luce p'hendo.
 Col. lib. vij. Cum deinde buculo cōmp'nderis: p'
 duc extra stabuluz. Quod etiā ad mentē transfertur.
 p'p'io p'cipio siue inteligo. Luce. lib. iij. Nō imme
 rito summū bonum nō cōmp'nderāt. P'p'hendo r
 rēhendo: vide locis suis.
 Ppafbenso as. frequēter p'benendo. Luce' lib. iij. Vīso
 scutu p'benfant a p'ncipibus tribuni: suadēdo / mo
 nendo / pollicendoz.
 Ppafciacio: anteciatio. Colu. libro. ij. Dor p'ciantur in
 gyrum moles: ita vt complectantur sinu suo: r tamē

excedant stagni modum.
 Præiudicatio: ante iudicio. Hiero. contra Iou. Neq dei
 possumus scire iudicia: et ex nostro arbitrio illius sen-
 tentie iudicare. Aliquando iudicare est nocere. Ad
 ptra Argil. Paucoz culpa nō iudicat religio. Præ-
 iudiciū (vt inquit Alico.) dicit res que cū statuta fue-
 rit: afferit iudicaturis exemplū qd sequant. Iudicius
 aut res que causā licetq determinat. Quintil. Præi-
 dicia sunt a reb iudicatis q pares fuerūt: aut ex iudi-
 cius ad ipsā causā pinctibus: aut ab eiusdē causē pñ-
 ciatione. Præiudiciū ergo qd in eadē causā vel fili p-
 us est latū. Alpi. Inerdu euenit vt iudiciū iudicio
 publice fiat. Lauren. Gal. Præiudiciū: quasi sentētia
 quedā ante iudiciū: sicut si eisent duo d aucto aliquo
 contendentes: cum his in longū pcedit: magis tra-
 bet interea dū sententiā ferat: alterū officio fungi q-
 si iudicās tā nūc se p ea pte sentit: penes quem esse
 vult rē de qua litigat. Et hoc iudiciū dicit qd possi-
 dentē adiuuat: et obest exclusio.
 Præiudiciter: nimis liciter. Hel. Q dba smpit plicenter.
 Præloquor pe. cor. ante siue pūs loquor. Lactā. lib. iij.
 Daniel quoqz slla plocutus est.
 Prælia pte et Luo is. componit: eo q ex humore suen-
 ti pfluat: id est inadem. Sunt em pte pte traves
 in torculari quib vna calcata pte. Torcular: to-
 ra fructura lacus qui multū continet: quis sepe po-
 nat p ipō torculari. Hiero. Iologo Salomōis. Me-
 q sic noua cuditus vt vetera destruiamus. Et tamē
 cū diligentissime legerit: sciat magis nostra scpta in-
 telligi que nō in tertium vas trāsflusa coacuerint: sed
 statim de pte purissime commendata teste suum sa-
 potem seruauerint.
 Prælium: a pte quidā deducunt: quia sicut in pte hu-
 mor vna pte in pte sanguis hominis suat. Qui-
 dā a pte: q dūmicanō se inuicem hostes pte-
 manit. Et est confictas qui fit in bello. Virgil. autē
 honeste pte p coita poluit: cū de equo etate confecto
 loquit. Si quādo ad pte ventū est. Mā r in coita di-
 micatio quedā esse videtur.
 Præliaris et hoc re. quod ad pte pte. Tā pte-
 dies: quibus fas est hostem bello lacere: vt ablata
 reperere: sed eligere ad pugnantū diem tunc roma-
 nus licebat: cū ipsi bella inferret: Alioq cū caperet
 nullus obitabat dies quo minus vt salutē suā vt pu-
 blicam defenderent dignitatem.
 Prælior artis. dūmico. Cesar libro. v. Equestribus pte
 sepe ex equis desiliunt: ac pedibus pte: equosq
 eodē remanere vestigio assuefecerūt. Dicimus etiā:
 Ego pte pte. Die. libro. j. Re. Quia pte domi-
 ni tu pte.
 Præligantē: vniū apud Catonē pte dicit.
 Præludo: ante ludo. Virgil. lib. iij. Georg. Et sparsa ad
 pte pte arena.
 Præluo is. ante purgo siue ante fluo.
 Prælumbo as. lumbos pte. Mucius. Lepit vnum
 quēqz pte iustibus.
 Præmando as. ante siue pte mando. Varinius. Dicit
 mihi tuus seruus anagnostes fugitiuus naidacis esse
 de quo tu mihi nihil mandast: ego tamē terra marisq
 vt conquireret pte mandauit.
 Præmaturus a. um. sile ac dissile est huic nomini scor.
 Est em pte ante q sit matur q collectus: vt po-
 ma pte: id est nondū matura. Et p translationē
 pte grās pte legatio/ pte elocu-
 tio: hoc est immatura: q pte matura ipsius in frugibus
 pte dicatur.
 Præmeditor: prius meditor. Cic. li. ij. ad Heren. Si re-
 us nihil hoc fecerit: accusator dicit cū vlt pte
 tā fuisse quid sibi esset vlt ventur.
 Præmercor: prius emo. Plaut in epi. Edepol ne istam

te gnato tuo sumus pte.
 Præmetio: a pte verbo: quod significat ante seu p-
 us meto/ seco vt fido: quod pte causa pte-
 titur. Erat em quod d pte quas pte meto colle-
 gissent/ et Legeri sacrificabant.
 Præmitto: ante mitto. Plaut. in Am. De a porta pte
 sic domū: vt bec annuac vtōi sue.
 Præmiū est quod in ludis pte dandum ei qui forti-
 ter fecerit: vt qui in aliquo certamine victo: euaserit.
 Differt q a pte: q pte solum pte recte factis da-
 tur: Præmiū vō etiam pro malefactis. Sal. Tūc
 tamen in senatu pars illa: quō pte aut gratiam
 anteferebant. Luitus. Si malos imitabor/ tum pte-
 cū p nox dabis. Proprie tamē pte est quod da-
 tur pte pte. Teren. Præmiū sperās ilico pte
 ac veditit. Sunt qui pte dicant quasi pte: q
 pte pte quod dandū est victo: pte certa.
 Aliquando pte pte pte. Mucius. Sine
 pte sum: marsum reliqui domū. Mucius pte
 pte pte. Accius. Diuitē ac pte sum auā.
 Præmiator: pte. Mucius. In scena vos nocturnos
 cepit pte tollere.
 Præmodū: prima syllaba acuta: significat supra modū.
 Hel. Parentes inquit pte.
 Præmoderor: an moderor. Hel. Rectes qz pte igredi
 solitos pte ac pte are cibara gresibus.
 Præmonstro: ante monstro. Hiero. Nemo apphēde
 illud nisi ego pte.
 Præmoneo es. pe. co. antemoneo. Col. lib. j. Ideo pte
 moneo ne villicū ex eo genere seruoū q coipe placu-
 erunt instituiamus.
 Præmordeo is. Hel. Plaut. in Tri. Me q pte disse di-
 rit: sed pte. Mi fuisse inq: mediū/ credo pte.
 Præmorio: quasi an pte morio. Hieron. ad Aster.
 Barcellā. Et cū quotidie pte corpus loquor: pte
 or in ceteris nō nos pte pte vt pte
 esse pte. Idem ad Eusto. pte pte. In frī-
 gido coipe pte ante hominē suū iam carne pte: tā
 la libidinē incendia bulliebat.
 Præmunio is. pe. p. pte munito/ aut pte induo. Cic. p
 Celio. Robrem illa que ex accusatoris oratione pte-
 munitam et fingi intelligebam: serus vestra pte
 tia nō pte.
 Prænarro: ante narro. Teren. in Eu. Recte sane inter-
 rogasti: oportuit rem pte.
 Præneste generis neutri: et bec pte: nomen vrbis
 in latio: q locus in quo sita est montibus pte. Et
 sic cū diph. scribitur. Serui. ceto Tou pte. hoc
 est ab illice que ibi abūdat/ dedit. Solinus pte
 Nisus nepote/ et latini regis filio. Olim polite
 phanos dicta: id est multarū coronarum. Luce Plu-
 tarcbū. Quidā a Ceculo Tulciani filio conditam se-
 rūt sup Arctino monte. Virgil. lib. vij. Nec pte
 ne fundator defuit vrbis Tulcano genitū peccora in-
 ter agrestia regem. Inuentūqz focis omnis quem cre-
 didit grās: Ceculus. Et illud. Cū primā aciem pte
 sub ipsa strauit. In hac fuit fortunę templuz illustre
 vnde certa edebatur oracula. Syri. Sacrifqz dicit
 fortunę pte iugis.
 Prænomen: vide in dictione Nomen.
 Prænoto as. pe. corre. ex pte noto: ante noto/ inscribo.
 Noto vō frequentatiū est a Mosco. Hiero. in plo.
 lib. Re. Hoc verbū difficile pte declarauit cū ait
 Quintus est Canticū cantico pte titulo Sirastrim
 pte. Serus est Daniel. Septimus Debeia
 min. i. verba dicit: quod significat Chironon to-
 nū diuine histoz possum appellare. Qui liber apud
 nos paralipomenon inscribit.
 Prænuccio: ante nūcio. Teren. in Phormi. Abi ac pte
 nuccio hanc venturam.

Procausio as. penul. corre. ex pte et ob r capio. Vide in dictione Occupo.
Propro: ante siue plus opto. Terentii. Adcon. quicaci es animo vt puez poptares perire.
Proparo pe. cor. ante paro: que mihi vtilia fore credo. Lic. lib. ii. offic. Facile totius vite cursum vider: ad eamq; degenda pparat: res necessarias.
Propeo is. penult. corre. ex p. et pedio: significat plus pedibus deuncio. Per translatione do: quasi pedibus vehementer obligo. Hiero. ad Helio. Neq; do scio qua te nunc dicas copede ppediri. Plaut. in Cal. Timor: ppedir dicitur lingue: id est valde impedit.
Propeidimentum: antepedimentu. Plaut. in Mo fallacie ppedimentu obuiatur.
Propeo is. an vel plus pcto. i. vado: habet pe. cor. fe/ sus. Propeere dicebat. p. anteire. Hinc p. pes.
Properis eris. generis omnis: id est quod velox. Cicero. Et pperis omnia p. Volunt pleriq; hoc nome signifi/ care velocitate in alia volantib; dicebant: et pperes ab augurib; aues q; oportune fluolabat: aut idoneas sedes capiebant: vt inq; Hygin. Alii volit esse q; inge/ ribus r parulis r porrectis alis volitant.
Properitate: haste sunt que ferras habet culpides: qua/ si ferrate. Properitatum etiam dicitur vbi no est fer/ rum: si modo in mucronem acutum sit: vt Comua lo cutarum quibus natant.
Propinguis: valde pinguis. Col. li. iiii. Itaq; no e vine is apta: vit etia arbutio nisi ppingui r vituda terra.
Propono: antepono p electione. Lactan. lib. vi. Quis/ quilis aut pntia bona ppoluerit iusticie. Hinc Pro/ possiti: qui rebus aliquibus pfecti sunt. Aliq; pponere est plus ponere tpe pcepto. Sal. in Jug. Ubicq; res postulabat pntia est ppositum.
Proposterus a. um. pe. cor. vide in dictione Posterus.
Propropertus ra. rum. valde seu nimis celer. Lic. Tre/ ba. Sed ex tuis litter; cognoui propropertu quandā fe/ stinationem tuam.
Propondero: magis pondero. Per translationem do/ Proponderare significat plus esse: siue plus est/ mari debere. Bell. Nam cum in rebus aut paribus aut no longe secus vtilitas amici et honestas nostra consistit: honestas pculdubio pponderat. Ambrosi/ ad Simplicia. Proponderant futuris pntia r vio/ lentia moderatis r plura paucioribus r iucunda se/ ruis r aspis mollia r tristibus leta r illecebrosa rigi/ dioribus r ppropetra tardioribus.
Proputium: pellis que glande: hoc est summa colia p/ tem tegit: dicta q; mbris puentib; pmineat. Gel a pputado: Na illa iudei pputat: qua q; retinebat gen/ tiles: p. titi dicebant: quasi pputati: hoc nome im/ pperabat eis iudei: no eos simpliciter imundos: sed ipsam immundicia vocantes.
Propricio is. penult. corre. ante capio/occupo. Plau/ in Cal. Huc venisti sponsam pceptu meā: Hic p. ad/ tps r plone antecessione referri pot. Aliq; tps. Li/ ce. lib. offi. Facile celare: tacere/ dissimulare/ insidiari ppe hostiu collia: id est occupare siue pnotere aut puenire. Pl. Junio: lib. de viris illustribus. Imma/ tu a morte pceptus no potuit pntare quale pmisserat regem. Aliquando dignitatis no tps antecessione de/ notat. Cicero p Ballo. Demosthenes tibi pputit ne/ esse pms orator.
Proprodo pe. pd. vehemeter rodo. Col. lib. iiii. Na si se/ plus cacumina manu pfracta: aut a pecore prola fue/ rint: impetuu corrumpunt.
Proprogo as. pe. cor. ante impedo. Hiero. in quoda ser/ mone. Tu pprogata cunctis d gina cateruis: tu seque/ ris agna quocq; ppererit. Hinc pprogatiua.
Proprogatiua e. pstantia et anelatio qua quis aut pfer/ sur/ aut pferri alteri debet. Paul. Iureconsul. Cere/

ranou pulegiu inter cetera etia in delictis habuit p/ rogatiua/ vellent a ceteris in pntia: hoc est: ceteris pferant. Nec ad belias itaq; veteran/ dat: nec susti/ bus cedit. Amb in pasto. Nec pprogatiua; mibimet/ sciētiē: si hec meis cofacerdotib; charitatis intuitu p/ rogē vendicabo. Dicit r pprogatiua. Lic. p. Dure/ Etia si tanta illis comitis religio est: vt adhuc sup/ omne pualeat pprogatiua: quid miz in hoc pnticatis/ fama sermonēq; valuisse.
Propro: plus rupo: plus excido. Aug. Nec q; facit p/ pro passiois muro violeret ad celo; regna pcedit.
Proproptus: disiect/ auulsus. Cicero. lib. iiii. Deor. Adde/ tor egregias vrbes operiq; labore Tot pgesta ma/ nu pruptis opida sapis. Colu. lib. iiii. Deruptio; do/ collis vel in quatuor pedes vertendus.
Proprodis. sponso: qui se obligat/ interrogatusq; a ma/ gistratu an ptes sit. Ille respōderet ptes: hoc est se p/ dem esse: hoc est: pmitte se si quid in comodi fiat ple/ ne satisfacturum: a pntando dicitur: quia tam debet p/ stare pto quod pmitte q; is qui p eo ptes factus est.
Proprodes dicunt satisfactores locupletes. p re/ de qua lis est apud iudicem: ne qui tenet diffides cau/ se possessionem deteriorē faciat. Differunt autē pdes a vadibus: quoniam vas appellatur qui p alio vadi/ monium pmitte: et pte datur in re capitali: Ptes do in lite nummaria. Aulo. Quis subitin pntam ca/ pitalis supplicio: Tal. Quis cum lis fuerit numma/ ria: quis dabitur: ptes.
Proprolagio gis. penul. pdu. iiii. itum. ex p. et sagio: signi/ ficat ante sentio. Proper. Centuram melius pflagie/ nauita noctem. Cicero libro. j. de diui. Neq; enim/ verbum consuetudo approbasset: si ea res nulla esset/ omnino. Proflagibat/ animus frustra ire me cum ex/ bam domo. Sagire em est acute sentire: ex quo Sa/ giariū: multa scire volunt: r Sagaces dicti canes.
Proprogire: id est futura ante sentire. Inest igitur animis p/ sagio extrinsecus iniecta/ atq; inclusa diuinitus. In/ uenitur etia Proflagio gas- a quo pflagatio/ et pflagor/ eris. p pflagio seu pdiuino. Plautus in Bac. Plus/ pflagatur mali.
Proprolagus ga q; vel que pflagare nouit. Claud. Deu mēs/ pflaga futuri. Sage aut dicitur sunt anus que multa sci/ unt. Proflagiū: pntio/ diuinitio.
Proproscio: ante scio. A quo Proscientia: scientia de futu/ ris. Hinc Proscisco/ pscius a. um. Aug. lib. v. de ci/ ui. dei. Conscitri deum esse: r negare psciu futuro: ut/ aptissima infamia est.
Proproscribo: ante siue prius scribo. Cicero Seruio. Sic/ em pscipimus his quibus ea negocia mandauimus.
Proproscribere significat pnotare/ intulare/ in/ scribere. Hec em quattuor tituli significatione sumā/ tur. Hiero. in Diolo. Salomonis. In Lanticis aūc/ cantico; nec silus Dauid/ nec rex Hierusalem pscr/ ibitur. Cicero. Nec pbebo gratior vlla est q; sibi q; va/ ri pscipit paginali nomen Iude pscipio titulus. Idē/ Hiero. in plogo Dialmozi. De his autē qui sine ti/ tulus sunt/ traditio do talis est: vt cuius auctoris p/ scriptio pcesserit: ceteri qui sine titulo sequunt/ ip/ us esse credantur. Lic. lib. i. offic. Ex quo fit vt ager/ arpinas arpinatū dicat/ tusculanus tusculan o p/ tim/ liliq; puararu possessionum pscriptio: ex quo quia suū/ cuiusq; sit eorum que natura fuerant comunia: quod/ cuiq; cōtingit/ id quisq; teneat. Interdū significat p/ cipere/ determinare/ legē ponere. Idem libro. iiii. of/ fic. Sed hoc natura pscipit/ vt homo homini quicū/ q; sit ob eam ipsam causam q; is homo sit: consultum/ velit: necesse est pnt eam naturam omniū vtilitatem/ esse comūnem. Lactan. libro sexto. Id autem ipsum/ bene facere quid sit idē ipse pscipit/ pntare/ auxi/

lum deſſis et laborantibus: impertiri victum non habetibus. Carro. Quonia hſcſu erat ne quis angiporum transgredereſ. Sedm hanc ſignificatio nem hſcſu er hſcſu pari modo. p hſcſu vel oz dine lege/regula ſeu forma ſumunt. Tractu vt do cer Porphyrio a Magiſtris ludii qui ſcra pueris dant hſcſu pueris imitari. Seneca lib. iiii. epistolariu. Pueri ad hſcſu diſcunt. De hſcſu Licc. libro iiii. Zulc. Omnia aut prurbationu fonte eſſe dicunt imperantia: que eſt tota mente a recta ratioe defe ctio: ſic auerſa a hſcſu rationis: vt nullo mo appe titiones animi nec regi nec contineri queat. Interdu hſcſu eſt ponere. Terent. in And. Tu te ipe bis rebus ſine hſcſu pater. ppe a deſt cu alieno more vi uendu eſt mihi. Interdu hſcſu ponere. Licc. in Cato. At ſenari que ſunt gerenda hſcſu: oier quo modo Car thagini male ſa diu cogitantu bellu inferat/ multo an denuncio. Interdu hſcſu ponere ſiue hſcſu. Idem in va ti. At tibi idem hſcſu: ne tuas ſordes cu clariffimoru viroz hſcſu pmiſceas.

Preſeco cas. penult. core. hſcſu hſcſu: pus ſeco. Co lu. libro. iiii. Radicem harundinis acuta falce hſcſu impendentiu pluuia diſponito. Accomodat quando qz immolationi. Liur. libro. v. Interſur huic loco ſa bula immolate rege Cicerentiu/ voce haruſpicis dice tis: qui eius hoſtie extra ſpecuſſer ei victoria dari ex auditu. Sic. in Aug. Mſciata repente hoſtis incur ſione: ſemicruda extra rapta foco ſpecuit: atqz ita hſc ſu ingreſſus victor redijt: id eſt pte reddidit marti: pte ad veſcendum referuauit.

Preſegmina: pres corporis inciſe/ vel amputationes rez ſupfluaz. Unde que ex vnguibz aialiu ſcndunt hſc gmina vocant. Plau. Cu ipe hſc conſor vngues de pſerat collegit: omnia abſtulit hſcſu. hſcſu ſignifi cationis eſt Reſegmina. Di. lib. xviii. Dia hſcſu ſum vſqz ad reſegmina vnguiu.

Preſideo des. penult. core. diſſert a Preſum: licet qua doqz indifferenter ponatur: qz hſcſe generaliter culi ber: etiam vili officio eſſe poteſt. Preſidere maioris/ aut quafi maioris auctoritatis temp eſt. Nec miru: cum a ſedeo componatur: quod p ſe fert quanda di gnitate: vt hſcſe ſit quaſi iudex/ vt quaſi hſcſe: ideo hſcſe hſcſe hſcſe omibus: vt iuſticiae ſubueniat/ z op ſiſtis op eſt. Cicero. Quado vobz vos du patriu pena tes: qui huic vbi atqz impio hſcſe. Suetio. Preſe dit z actiatis ludis: id eſt hſcſe.

Preſes: a hſcſe: ſicut reſes a reſideo/ deſes a deſideo. Et is eſt qz in manu in puincia imperiu haber omibus poſt hſcſe. Aliqui dicunt auxiliator: z deſenſor. Liur. Du degez qz capitoliu incolitis: ſiccine veſtruz militie ac hſcſe ſuntis: vtruz ab inimicis.

Preſidium. ppe dicitur hſcſe aliquis cum parte mi litum: qui ad cuſtodiam et deſenſionem/ arcus/ vel ſp long vel opidi hſcſe. Dicitur hſcſe auctore Car ro. quia extra caſtra hſcſe in loco aliquo quo tu rior legio eſſet. Unde ſepe legimus hſcſe Anniba lis capua tarento rbeigio pullum eſt. Ceſar. Eo ope facto hſcſe diſponit: caſtella comunito facilius ſe ſe inuito tranſire conarent/ phibere poſſet. Iurecon ſulti. de re militari. Qui relinqt hſcſe peccatu di ſertionis incurrit. Deſerto: aut capite puniri ſolet: quia non omnes deſertores ſimiliter puniendi ſunt. Per translatione do omne auxiliu z ſalutis pugnaculum hſcſe dicitur: qua vulgo munitione dicere ſo lemus. Appiliuz do ab aduentu cu acceſſerint: ei cui adiuueto ſunt alienigenz. Subſidiu dicitu a triariis: qz acie tertio ordine extremis ſubſidio ponebant/ qz ſubſidebat/ ab eo ſubſidiu appellata. Plau. Agite ſubſidere oſa qz ſolent triariu. Unde ſubſidiu/ ad impe tus hoſtiu ſubſidendo: cu ſua non poſſint vt obſistere

mitti dicit vulgo. Sucuſu dicitur. Ceſar de geſt/ in Italia. Ad euz mitti niſi ſubſidiu ſibi ſumita: iſe diuti ſuſtinere no poſſe. Vulgus in ſubſtillatione z migratione in alienu locu: vt cu inqz Ceſar bis diſ ſcultatibus vuz rez erat ſubſidio/ ſciencia atqz vſus militu. Sed nunc de ppetate loqmur. Suffragia em in coſcionibus z declaradis magiſtrantibus dicuntur. Op eſt ferre: eſt pene deſtitutos a diueto aliquo ſub leuare: ſicut ſuperpetas ire z occurrere ſuperpetas: eſt fe re ſubſidio ire. Licc. de geſtis Ceſaris in Aſyrica. Epheſianis turritis interpoſitis armatis/ ſuperpetas ire coſcedit. Et paulo poſt. Labienus cu vniuerſo eq: tatu fugientibus ſuis ſuperpetas occurrit.

Preſidiarius a. u. quod parat vt hſcſe ſit. Col. li. v. Et hſcſe malleoli/ pagandi ſunt. Preſertim aduerbiu: ſignificat pcpue: hoc eſt an alia. Preſtes itis. id eſt qz hſcſe/ antites. Ma antiqui ſic hſc tes dixerunt/ vt nunc antites.

Preſum: an alios ſum: vt hſcſe ceteris animatib/ hſc: id eſt ea ſupar vel antecedit. Et hſcſe ſignificat hſcſe eſſe. Sal. Et p cuiuſqz opib/ Rome p tota vrbz vſqz lig haberent: diſqz maiores magiſtratus hſcſe.

Preſens: a hſcſu ſit/ ſicut a Poſſum potens: abſum ab ſens: et ppe ſignificat qd nunc ſit/ vel ſine mora. Au guſt. lib. ij. de ciuit. dei. Preſentia dicuntur: qz ita ra dicimus eſſe hſcſe: ſicut hſcſe oculis que hſcſe ſunt oculis. Virgilius. Preſentiaqz vris intentat omnia morte. Ambro. ad Simplicita. Hoſtes ille quo ne mo deſi vidit hſcſe. Quadoqz hſcſe dicitur/ non quod nunc ſit/ ſed quod tunc hſcſe: id eſt tpe illo tunc hſcſe. Cicero. Ego in columitati cuiuſ pum: et poſt ea dignitati: ille hſcſe potius qz future dignitati co ſulebat. De mortuo loquitur. Ergo non nunc hſcſe ſed tunc. Sic capitur in hſcſe: in hſcſe: z imhſcſe arum: que ſignificant hſcſe temp: hoc eſt/ quod vel hſcſe eſt/ vel fuit/ vel erit. Do tpe illo hſcſe. Salu ſtius. Si cauſa peccandi in hſcſe minus ſupetebat. Dozacius. Preſeraz diſſertat/ z hſcſe in tepus omi tat: id eſt in ſuum tps. Terentius in Dtozmi. Pro uſum eſt ne in hſcſe hſcſe hinc abeat. Ceſar ſuos a hſcſe continet: ac ſatis habebat in hſcſe hoſtem ra pinto phibere. Cicero libro. ii. ad Verem. Imhſcſe arum hoc interferrere no alienu fuit: vt buius inſtan tie garrulam diſciplinā contemneremus. Hierony mus in Leui. Septē diebus ſinitur conſecratio/ ſicut imhſcſe arum factu eſt. Nam illud quod Galla lib. iiii. inquit: In rem hſcſe no tps ſed locum ſignifica re: vt apud Licc. libro offi. Et ſi conſtitueris cupia te in rem hſcſe eſſe venturum: id eſt ad locum de quo eſt coſtrouerſia: hoc no ſit ex vocabulo hſcſe: ſed ex re que p loco capitur: hſcſe in do ppe que hſc ſentatur/ ſue ſta eſt in loco ipſo: vt cu de hſcſe agro rum coſtrouerſia eſt. Unde dicitur vulgo. Sup factum ipm iuimus: id eſt ſup rem ipſam de qua eſt co ſtrouerſia. Terumtamen in rem hſcſe/ p loco ita accipi debere non puto: vt etiam de re aliqz de loco no poſſit intelligi: vt cum de re aliqua in iudicio con tenditur: ſi quis in rem ipſam hſcſe: id eſt cum hſcſe tatur/ z agitur coram iudice: aduocat/ alicubi no ve nerit. Quadoqz hſcſe ſignificat quodammodo hſcſe et potens/ quaſi hſcſe. Et ideo hſcſe ſit: qua ſtatim opeſt: Preſentius hſcſe: hſcſe hſcſe hſcſe hſcſe: vt apud Virgilius. Quo non hſcſe vllum. An de/ Preſentiſſimum periculum: hſcſe hſcſe medici na: Preſentiſſimu remedium/ hſcſe hſcſe venenum. id eſt potens/ z in ſinis efficac. Quod etiam hſcſe/ neu vocat. Di. libro. ii. Idem podagris cum articulo ra morbis decoctā aceto: illimit hſcſe: nec remedio ſuſpicioſis pdeſt: hſcſe qz ſtatim aut ſanat aut occi dit. Quadoqz Preſens ponitur p forti. Terentius.

in phor. Animo virili presentis et sic para. Quan-
doq; pro propicio: quoniam is qui presentis est nobis
ppiciatur facile si inuocetur: et citius q; is qui presentis
no est. Virg. lib. i. Geo. Et vos agrestu presentia nu-
missa fauni. i. ppicia quoz presentia fauo: est: inquit
Ser. Teren. in phor. Non tu hunc habeas presentem
deu. Aetere presentem p presentib; dixerunt. Dom-
po. Qui apud foru presentem testibus mihi vedit.

Presentia tie: Sal. Lum. D. L. consul siue presentia
eius timens: siue ira comotus: oratione habuit lucu-
lentiam atq; perutile reip. qua postea scripta edidit.

Presentas: quas si presentis factio. Quinil. lib. i. Fru-
stra docetur si quisquid audimus presentat et ere-
plorum legem responso dicroz beneq; factorum
que velut qualdam copias quibus abundare: qualq;
in poptu semper habere debet orator: eadez illa vis
non presentat. Quis composuit est represento: qd
est rursus presento: et interdum ad mentem reuoco.
Cice. Curion. Dies promissorum adest: quem etiaz
representabo si adueneris.

Presentantus a um: quod in presentis subito fit. Lacta.
lib. de ira dei. Dixeram non esse iram dei temporale
sicut hominis: qui presentanea comotione feruiscit.
Sic presentaneum remedium quod statim sanat: de
quo supra.

Presepe is penul. pdu. et presepiu et presepes semi. ge-
neris a presepio deducit. Plau. Presepes mea est.
Garro. Contra illic laudabatur villa: si habeat culi-
nam rusticam bonam presepes lazus. Presepe aute
stabulum dicitur in quo equi multi et cetera animalia
continentur. Virg. Ignauos p bucos pecus a prese-
pibus arcent. Idem. Stabant tercentu nitidi in pre-
sepibus altis. Presepe etia quandoq; lupanar dicit.
Cice. in piso. Veru audis in presepius audis in stu-
pis: audis in cibo et vino: aut gule. Horatius. Scur-
ra vagus non qui certum presepe teneret. Presepiu
p locus in quo pabulu animalib; porrigit. Apul.
lib. vi. me. Presepiu meu boideo passim repleri iu-
beris: q; bacriano camelo sufficiens apponi. Col.
In stabulo sint ampla presepia. Lignu do ad quod
equos capistris (ita enim ipsa loza dicitur) religare
solemus non aliter q; ad ansulam vel vincinu Cacer-
ra nominatur. Diero. in sermone de virginis assump-
tione: et presepe et presepium vsurpauit pro loco in
quo pabulum animalibus prebetur. Ad presepe in-
quit nato puero multitudinē angelozum cantantem
audisti. Et paulopost. Cum eisdem magis deu pue-
rum in presepio adorasti. Presepia numero plurali
parua nubecula in celo q; in ea aselli stabulari videat-
tur. Nl. Tunc in signo cancri dug stelle parue aselli
appellat: exiguu inter illas spaciun obtinente nube-
cula qua presepia appellat. Hec cum celo sereno ap-
parere desierit: aror hyems sequitur.

Presentio ante vel prius sentio. A quo presentisco quo
frequentius vitatur auctoroz. Plaur. in Am. Nunc
ne legio presentiscat clam illuc redendum est mihi.
Ter. in beau. Et ea gratia secum adduxisse: ne id tu
presentisceres.

Presentino as penul. cor. a pre et stino: significat prepara-
re ordinu. Plau. in epi. Et ei presentines argenti pri-
usq; veniat filius. Vide rursus paulopost.

Presentisco is: A ide in dictione presentio de quo modo.
Presentino prius statuo: prescribo p destino. Quidius.
Dii iunnu presentire diem. Lactan. lib. vii. Alter
ad presentituum tempus cum iam sponzor eius dicere
tur presentia sui fecit.

Presento as: presentit presentit et presentu. Unde et presentur
significat multa. Nam cum accusatio iungitur: signi-
ficat excello/supero: Quinil. lib. i. Presentat tamen in-
genio alius alium. Quandoq; no exprimitur accusa-

tiuus: sed subintelligitur quis datus est etia posset in-
telligi et apud Sal. Pimum oim q; vbiq; pbo atq;
petulantia maxime presentat. Col. lib. ii. Quauis ca-
dore present: pondere in vincit: Si dris subintelligat
signabit antecellere qd datus construit. Si actus ex-
cellere. Cice. li. i. offi. Quoz vero patres aut maio-
res aliq; stia presentat hu studet pleriq; i eodē genere
laudis excellere: hic more suo verbu q; difficile p faci-
le aperuit: prius presentat ponens: postea excellere.
datio. Teren. in eunu. Domini homo quid presentat
quid id est quantu presentat hoc est antecellit. Cice. in
Tel. Namq; hoc presentat amicitia propinquitati: q;
ex propinquitate benivolentia tolli potest: ex amicitia
non potest. Sal. tamen vium ablo censeo. Omnes
boies qui sese student presentare ceteris animantibus.
Hic est presentare interpretor: presentantiores reddere.
Et ideo ablo iungit quonia comparatiue stat. Illud
aut in primo offi. Difficile est aute cu presentare omni-
bus cupiueris seruare equitate q; est iusticie maxime
ppria: presentare vel presentere significat. Ideo datus
no ablatiuo iungit. Quoz presentare est satisfacere seu
cautione dare. Et est verbu iuriconsultoz: qui scri-
bunt presentandū esse doli: presentandū noyam et alia si-
milia. Cice. lib. iii. offi. Quicquid esset in presentio viti
id statuerunt si venditor sciret nisi nominatim dicitur
esset presentari oportere. Quandoq; concedere. Idem
in eodem. Sin autem non omne dicitur presentanduz
est: quod dicitur non est: id presentandū putas: Quoz
doq; facere. Idem Emprozem indemnem presentare
oportet. Quandoq; beneficiu dare. Nl. Plura hic
mibi presentit q; parentes. Quandoq; cauere fugere
timere. Idem Torqua. Simus igitur ea mente qua
ratio et veritas presentit: vt nihil in vita nobis pre-
standū pter culpam putemus: eaz cum careamus
humana oia placate ac moderate feramus. Quoz re
ipsa perficere siue perfoluere. Idem. Et quonia pre-
stitimus quod debuimus: moderate quod euenit fer-
ramus. Lactan. lib. iii. Homines malit exempla q;
verba: q; loqui facile: presentare difficile. Quadoq; Tri-
buer. Liii. lib. vi. Dac quā nos presentimus ea a vo-
bis petimus. Lacta. li. i. Quid tales di presentare bo-
minibus possunt. Quoz exhibere: reddere: presentare
re et tūc habet actū recipio. Cice. lentulo. Sed pre-
sentare eum qui mihi a teneris vt greci dicunt vnq; uic-
lis es cognitus. Aliquando etiam sine accusatio re-
cipio. Idem Teren. Meq; legis improbissime pe-
na deducrus est quo minus hospitū et amicitie ius of-
ficiq; presentaret. In tertia vero persona singulari si-
gnificat melius est. Sal. Quouq; patientem tandez
o fortissimi viri Non emori per virtutem presentat: q;
hanc vitam misera atq; in honesta vbi aliq; su-
ludibuz fuerim? p dedecus amittere

Presentantia excellentia: a presentans fit. Bel. lib. i. Scire
subtiliterq; ratiocinatum pythagoram philosophū
dicit in reperienda modulandaq; status longitudi-
nuz eius presentantia.

Presentabilis excellens. Helius. Cbilo presentabilis homo
sapientie. Et presentabilis qui facile presentat: hoc est do-
nat et mittit: vt est illud propheticū. Quia benignus
et misericors est et presentabilis sup malitia. Item pre-
sentabile qd presentari potest.

Presento aduerbiu vt puro loci: quod iungitur verbo sus-
vel sui et aliquando adsum. Habereq; caldez significa-
tiones quas adsum vt significet presentis sum presentio
sum fauo/tauo. De primo Cice. pro lege agraria.
Pub. Seruili' tullus tri. ple. decemur dicit Dom-
peio salutem. Te volo curare vt mihi sum opere re-
sto sis auxiliū adducas: dum eos acres quos tuo
labore cepisti ego mea lege vendā. De secundo. Idē
pro mure. Ius civile didici: multum vigilauit labor

25

rauit: multis presto fuit. Ite presto esse significat ad
 venire siue coparere. Idem. ad Beren. Hirundines
 primo tempore presto sunt hyeme pulle recedunt.
 Prester genus serpentis venenati qui alio noie Dipsas
 dicitur. Unde apud Pl. lib. xxi. Demorboidum et
 presteru Luc. Quis distendens audis spumantia
 prester. Et prester ventus turbo dum ardentior et
 accensus fuerit viueria ambrens ac prerens.
 Prestolor penul. cor. ep. et prestolor. Stolor autem a sto
 deducit. Nam Festus inquit. Prestolari is dicitur qui
 antestando ibi quo venturū exiit vult morari: psto-
 lari igitur significat manere expectare. Plautus. Dux
 cum domi pstolor: adolescens aduenit. Licet. li. ii. In-
 uecti. datio iūrit. Qui tibi ad forū aureliū prestola-
 rentur. Als prestolari significat presto esse (vt inquit
 Dona.) et parere atq; obsequi.
 Prestingo ante stringo seu valde stringo. Lactā. li. vii.
 Tum quorum peccata vel pondere vel numero pre-
 ualuerint prestingentur igni atq; comburentur. In-
 terdum prestingere est claudere obtenebrare. Ter-
 tū a prestigiatorib; translātū qui acie oculoꝝ suis va-
 framentis prestingere consueuerūt. Unde prestigiū
 cuius inuictor fuit Hercurius. Licet. Existimat se ge-
 mentore et auri splendore aspectus oim prestingere
 Interdū attingere. Idē de signis. Ignoscite rei ma-
 gnitudo me breuiter prestingere atrocitate criminis
 nō sinit. Interdū Radere. Idē in phil. Cuius quideꝝ
 portā capue pene prestingit.
 Prestigiator dicitur qui circūstantibus ita oculoꝝ aciem
 prestingit: vt non aduertant doli. Qui et prestictor
 vocatur. Dicit et prestigiatrix apud Plau. in Amp.
 Quidā prestigiat or dicitur a styge et tenebris q̄ ita
 acie oculoꝝ prestingat vt res aliter videri faciat q̄
 sint. Garro a scientia dicitur putat.
 Prestigiū seu prestigiū incatatiōes delusiones: que qm̄
 dexteritate alie apparent q̄ re vera sint illi qui eas
 faciūt dicunt prestigiatōes. Macro. Nolite poten-
 tiā dñi magoꝝ prestigijs adquare.
 Prestro is: prius ordino edifico ve. Col. lib. j. Quip-
 pe ab imo prestroctra valenter resistunt: cōtra ea que
 postmodū supposita incābent.
 Prestideratio est cum maturio tēpētas hiberna p̄pro-
 pero rigore improuolū opprimūt.
 Prestul a prestilio is: fit qd̄ est antefatio: et is appellabatur
 apud antiquos qui primus erat inter salios martis
 sacerdotes: a saliendo dicitur in portandis ancilibus.
 Hinc prestularus p̄ ipsa dignitate.
 Prestulo: qui saltantiū choream ducit.
 Prestulo as ante salto. L. iiii. lib. vii. Si tu pmittis volo
 ego illi belue ostendere quando adeo feror prestulat
 hostium signis me ex ea familia ortum: que galloꝝ
 agmen ex rupe tarpēa dēcet.
 Prestumo is: prius sumo. Pl. li. xxxv. Theophrastus
 auctor est porcos in certamine labēdi prestumere fa-
 rinam eius. s. lapidis. Per translationē prestumere est
 temere audere. Macro. Hanc garrula anus: hanc deli-
 rus senex: hanc sophista verbosus: hanc vniuersi p̄su-
 muntia cerāt: docent anteq̄ discant.
 Prestumptio antestumptio. Unde apud rhetores pre-
 sumptio dicitur cum in aduersariū causa vel in iudi-
 cis opinione contrarium nobis esse aut fore arbitra-
 mur p̄occupamus dicere et cum ratione dissoluere
 Quintil. lib. ii. Dire dō in causis valer p̄sumptio q̄
 τολμησι dicitur cū id qd̄ obijci potest occupamus
 que precipue p̄mio cōuenit. Pl. orator ad Pauli.
 simpliciter dicit. Ego beatissimū existimo eū qui bo-
 ne ac mansure fame p̄sumptione p̄stuit: certulq; po-
 steritatis cū futura gloriā viuūt.
 Prestumptuosus et presumptor: in malā partē accipiun-
 tur. Macro. in p̄sta. li. de natiuitate Virginis. Res

quidē actu nō difficilis: sed periculo veritatis admo-
 dum p̄sumptuosus. Idē in plo. euang. Si autē veri-
 tas est querēda de plurib;: cur nō ad grēcā originem
 reuertentes ea q̄ vel a vitiōsis interpretib; male gē-
 ta vel a p̄sumptuosus imperitis emēdata peruer-
 sus: vel a libarijs dozm̄tandis: aut addita sunt:
 aut mutata corrigimus?
 Presturresis pe. cor. a dozm̄io dicitur.
 Prestidatus: Aug. lib. v. confes. Suppetit amico: si ma-
 toꝝum copia vt nihil aliud festinemus vel prestidatus
 dari potest et ducenda p̄roꝝ.
 Prestino as: pe. cor. emendo teneo. Plau. in epi. Et eū
 prestines argenti priuū veniat filius.
 Prestego is penul. cor. p̄uelo: ante rego. Lactā. lib. v.
 Tum vitia sua capillis et pallio et qd̄ maxime est vela
 menti: diuitijs pretegebat.
 Prestendo antedico. Leo papa. Non desinit hostis an-
 tiqus deceptionis laqueos vbiq; prestedere. Quā-
 doq; pretero. Virg. lib. iii. Beoz. Fumosq; manu
 p̄tende sequaces. Quis p̄monstro exhibeo Lactā.
 lib. ii. Quid contēptus ille rerū q̄ magnificis verbis
 prestenditur? Cicero. Diuatoꝝum munus est equo et
 pari cum ciuibus iure viuere: neq; sumissum et abie-
 ctum neq; se efferebant prestendere. Quandoq; pre-
 tero. Virg. lib. iii. Beoz. Riuos deducere nulla p̄-
 ligio vetuit segeti prestedere sepem. Lactātius per
 translationem lib. iii. dicit. Ne si fuisset alienigena in-
 stam possent expulsiōem de lege prestendere id est
 allegare.
 Prestento as prius tento. Quintil. lib. iii. Sed quid in
 ingressu parcius et modicilius prestentanda est iudicis
 misericordia?
 Preter p̄pofitio que cum a p̄te descendat scribitur p̄
 e diph. Et modo separatur: modo cōponit: separata
 vim excipiendi habet: et temp̄ actō iungitur: vt nullū
 timeo preter deū. Aliquādo significat ultra. Quint.
 Multa erant preter hec q̄ obijci merito potuissent.
 Pl. libro. i. Preter hominē somniare equos: canes
 boues: pecora: capras palam est. Aliquādo signifi-
 cat ante. Licet. in ver. Preter oculos soli ferebāt. Als
 qm̄ sine Salu. Preter rerum capitaliꝝ condēnatos
 Aliquādo contra Teren. in an. Preter ciuū moem
 atq; legem. Cōposita vero plerūq; significant ultra.
 Et cōponitur cum dictione incipiente ab f. vt preter-
 fluo: e vt pretereo: g vt pretergradio: m vt pretermi-
 to: u vt preteruolo.
 Preter spem significat ex insperato. Sic preter opinio-
 nem et inopinatio: vel cōtra spem: seu cōtra opinioē.
 Preterea aduerbium deductum a preter: significat vl-
 tra ea que dicta sunt. Et interdum habet p̄nomen
 tam singularis q̄ pluralis numeri inclusum. De sin-
 gulari. Virgil. Si duo preterea tales Idea nullisset
 terra viros: id est preter euz. s. eneam. De plurali. Ci-
 cero Lentulo. Preterea quideꝝ de consularibus ne-
 mini possum erga te esse testis. i. preter eos: et nō so-
 lum preter eum vel eos: sed etiā te: vt te doctū existit:
 mo p̄terea neminem. i. preter te. Preter me: vt mihi
 credis istos nemini. Eodē modo preter nos: preter
 vos: preter illos. Et preterea qm̄q; ponit pro postea.
 Virg. Preterea baud supplex aris iponit honores.
 Preterq; tota vna dicitio: semper requirit precedentē ca-
 sum: quia idem verbus subintelligitur: vt nemo id dī-
 xit preterq; Licet. Nullus id interest preterq; patris
 Nulli id placuit preterq; Cesaris. Memines preterq;
 p̄teroz timeo. Vos omnes preterq; Plato legitur
 A nemine preterq; a Socrate didici. Significat etiā
 aliterq;. L. iiii. lib. j. Socrata ad concilium multitudi-
 ne que coalescere in populi vni; corpus nulla re pre-
 terq; legibus poterat iura dedit.
 Preterq; q̄ significat nisi. Pl. Dia nob̄ ex voto succēs

seruati p̄ter q̄ in ienere defunctam matrē audiuit
mus. Sicut qui parent esse vnam tantū ditionē.
P̄ter q̄ significat insuper: p̄terea. Pl. lib. xxiij. Dig
ter q̄ serpentium icus.
P̄ter propter tota vna dicitio significat p̄ter q̄ pro
pter: hoc est. p̄pter aliam causam q̄. p̄pter eā de qua
loquimur: vt p̄ter propter vitā viuatur: hoc est. p̄pter
aliam causam viuatur: q̄ vt viuatur: vt puta propter
laudem vel p̄pter gloriā. Benuus. Imus huc binc
illuc cū illuc ventū est: ire illuc libet: incerte errat ani
mus p̄ter propter vitam viuatur.
P̄ter eo is iur: p̄teritū p̄teritū significat: vltra eo.
L. cren. in Lu. Dum hęc reputo: impudens villā p̄
terū. Unde tempus p̄teritum quod iam nō est: sed
vltra iur. Et p̄teriti dicuntur extincti. Propertius
Fas est p̄teritos semper amare viros. Item p̄te
riti dicuntur qui in petitione magistratū repulsam
habuerūt: vt sepe apud Licronē inuenies.
P̄terbito as: penultima corepta frequentatiū signi
ficat frequentē eo. Interponitur b. quasi p̄terito
tas. Plautus in episto. Laue p̄terbitos villas edes
q̄ roges sener hic vbi habitat p̄phanes platenius.
P̄termito intactum relinquo. Lactantius libro. v.
Virum qd̄ Apuleiū p̄termitte cuius solent r mul
ta r mira memorari.
P̄teruho vltra vho. Augustinus. P̄teruectus
omnem villam.
P̄teruolo as: penul. cor. celeriter p̄tereo. Lact. li. ii.
E callide periculū p̄teruolauit. Proprie tamē p̄
teruolare significat vltra volare.
P̄tereo p̄teris: prius tero: prius facio: seu prius or
dino: vt Licronis exemplum a P̄sticiano prolatus
indicat. Sic omnia que sunt: queq̄ aguntur leuio
ribus p̄ncipiū natura ipsa p̄teretur. Aliquando po
nitur pro contego abscondo: quasi aliud s̄ sit osten
do. Unde
P̄teritum dicitur illud velamentum quo moueri ali
quis videtur ad aliquid agendū: cum tamen alia cau
sa moueatur. Suet. de L. ca. Et p̄teritū quidem illi
cuiusmodi armoꝝ hoc fuit: causas autē alias fuisse opti
nantur. Virg. Non tamen anna nouis p̄terere fune
ra sacris Germanā credit.
P̄terea toga genus vestimentī oblongum ac talare:
quod supra tunica honorati quiq̄ sumunt. Dicta
q̄ ei purpura p̄terebat. Hęc vna cū bulla in vltim
pueroꝝ nobilium vsurpabatur. Unde p̄teritati
dicebantur qui nondū. xvij. annos p̄terierant: a p̄
tera quā induebant. Et hac deposita accipiebant to
gam virilem cum ad annum. xvij. peruenissent: tanq̄
nō pueriliter sed viriliter vita esset pagēda. Nā pue
ri existimabantur qui minores essent annis septēde
cim. Unde Alpi. ait Pueritias dōtaxat annis. xvij.
qui eos non in totum compleuit: prohibetur postula
re. Cicero. Ego autem a patre ita eram deductus ad
seuolā sumpta virili toga: vt quoad possem et lice
ret a senis latere nunq̄ discederem. Seneca libro. i.
epistolarum. Tenes vtiq̄ memoria p̄tem senseris
gaudium cum p̄terita posita sumpsisti virilem to
gam. Ideo autem ingenius pueris attributam existi
mant togam p̄teritam: vt et purpure rubore inge
nitatis rubore regerentur. L. ex Macrobium lib. i.
satur. Unde olim Dapirius cognominatus est p̄
teritatus ob tacendi loquendiq̄ in p̄terita grate pru
dentiam. Ad postea cognomen in omnem eius fami
liam translatum fuit. Erat et p̄terita gestamen ma
gistratum r regum. Hęc Tul. Hostilius primus
vltus est (vt inquit Plinius) qui debellatis etruscis
sellam curulem lictores et togam pictam atq̄ p̄te
ritam que insignia magistratum etruscorum erant
Romam trātulit. Sed postea Tarquinius Dema,

rati filius cum de sabinis egisset triumphum: quoniam
eo bello filius ei⁹ annos quattuordecim natus hostē
manu percussisset: et pro contione illum laudauit: et
p̄terita ac bulla aurea donauit: insigniens puerum
supra annoꝝm sortem p̄mū virilitatis r honoꝝis
P̄terite igitur r bulle gestande mos a P̄stici Tar
quini filio deductus est. Sunt tamen qui tradit eun
dem P̄sticum cum statum ciuitatis ordinaret insti
tuisse vt patricioꝝ filij bulla aurea vterentur: r to
gam que purpura p̄teritur hīs tantū quozum pa
tres civilem magistratum gessissent: ceteris p̄terita
tantū indulgisse: vsq̄ ad eos: quozum parentes stipe
dia iusta meruissent. Fuit r in vsu p̄terita pulla qua
nulli alij licebat vti: nisi ei qui funus faciebant. P̄te
rite etiā fabule dicte sunt a p̄terita. Doctus. Vel
qui p̄teritas: vel qui docere togatas. In his impe
ratorum negocia agebantur r publica. Reges r o
mani: vel duces inducebantur p̄fonarum dignita
te pene tragedis similes: dicte p̄teritate: q̄ in his se
re regum aut magistratum acta comprehenduntur
qui p̄ncipio p̄terita toga vtebantur.

P̄teritatum sermonem veteres obscenum appellauē
runt: ab eo q̄ p̄teritatis nefas sit obsceno verbo vti
vel (vt quidam aiunt) q̄ nubentib⁹ depositis p̄ter
tis a multitudine pueroꝝ obscena clametur. Suet
onius in Celsa. Erat enim dicitur plurime: et
sic scurrilis ac fordidē: vt ne p̄teritatis quidem ver
bis abstineret. Sic Macrobius libro. ii. satur. Hęc
nobis sit litterata leticia: r docta cauillatio vice pla
nipedis r subulonis impudica et p̄teritata verba sa
cietis. Sic p̄teritati mores dicunt a satyrico poeta.

P̄teroz omnis magistratus appellabatur cui pareret
exercitus. Unde imperatores p̄terozes quādoq̄ vo
cantur. Cicero ad L. cren. Epaminondas thebano
rum imperator: ei qui sibi ex lege successerat p̄teroz:
exercitum non tradidit. Vbi victorinus. Motare de
benus omnes magistratus p̄terozes appellatos. Sed
patres quo tempore. L. Sestius primus ex plebe cō
sul creatus Furium Kamillum primū p̄terozem vr
banum qui ius in vrbe diceret creauerunt. Voz vni
co p̄teroz non sufficiente: q̄ multi pegrini in ciuitate
venirent: alius creatus est peregrinus: eo q̄ pleriq̄
inter peregrinos ius dicebat. Capta deinde sardinia
alijsq̄ p̄uincijs: totidem p̄terozes quot p̄uincij
in ditionem venerant creati sunt: partim qui vrbani
rebus: partim qui p̄uincialibus p̄essent. Dicitur
p̄teroz: vt L. iur. innuit a p̄essendo. vt Varro a p̄ē
do: quasi p̄teroz q̄ p̄teret iure et exercitu. Et L. ius
libro. v. scribit primū p̄terozem ex patribus qui ius
vrbe diceret creatum fuisse penes quem magistratū
omnis publici: p̄uincijq̄ iuris potestas: vt r nouum
ius condere r vetera abrogare facultas esset. Idq̄
ob magistratus honorem ius honorarium appella
tum est cum tamen regia illi essent insignia vt appa
ratu consulis p̄ne par videretur: creatus cum con
sules auocarentur bellis finitimis: nec esset qui in ci
uitate ius diceret. Eius dignitas p̄ura dicit.

P̄terozius vir qui p̄terura gessit. L. iur. pro plancio. Ce
dat consulari generi p̄terozium: nec contendat cū p̄
terozio equester locus.

P̄terozius a um quod est p̄terozis: seu quod ad p̄terozē
pertinet: vt p̄terozium ius: p̄terozia cohors: que a p̄
terozē non discedebat. Scipio enim ap̄thycanus p̄
mū fortissimū queq̄ delegit: qui ab eo in bello non
discederet: r certo munere militie vacaret: r selqui
plex stipendium acciperet. P̄terozia vero porta dici
tur qua exercitus in p̄lium educitur: quia initio p̄
terozes erant qui nūc cōsules: r hī bella administrabāt
P̄terozium domus in qua p̄teroz habitat: siue dur quia
vt dicitur est: omnis magistratus cui pareret exercite

tus pretor dicitur est. Lilius libro. iij. Quere inges arbor pretorio iminebat: cuius umbra opaca sedes erat. De alio nomine a Quintil. dicitur Augustale. Ponitur etiam pro magnifica et ampla domo in agro et ruri extructa in que edificia pecunias ingen- tes effundebant. Suet. de Lali. In extructionibus pretorioz atqz villarum omni posthabita ratione ni- bil tam efficere concupiscebat qd qd effici posse nega retur. Palli. libro. i. Ipsius pretorij situs loco aliqz tenus erectiore et sciorie. ppter iniuriam fundamen- totu: et vt leto fruatur aspectu.

Pretorianus qui apud pretorem seu in pretorio versat. Cicero pro Celio. Memini vnqz presenti pretoriani maiores honores habuerunt qd D. Celio. Et pre- toriani milites honoratioris erat qui Romę habebat castra que pretoria dicebantur. Et pretoriano exerci- tu Orbo factus est imperator.

Pregualis les penultima correpta antecello: et quasi in maiori precio sum: vel melior sum. Plinius. Utreqz in precio luncsed tamen preualent margarite. Et li- bro. r. Culturum preualent nigri. Aliquando preua- lere significat potentiorē seu robustiorē esse. Hiero- lib. ij. Regū. Noluit autem Amon acquiescere: sed preualens viribus oppressit eam.

Preguaricoz penul. corre. ex pre et varico: quis et diua- rico dicitur. Varicari autē a varicib: que (teste Mo- nio) sunt vene in suris inflere et oborire: Preguaricari qd est a recto discedere. Plinius lib. viij. Arator ni- si incuruus puaricatur. Hinc preguaricatos a varican- do: hoc est transgrediendo dicitur est: qui ab officij sui prescripto desecit atqz aberrat. Pli. Junior. Alio- quin preguaricatio est transire dicenda. Preguaricatio etiam cursim et breuiter attingere que sunt inculcan- da insignēda repetēda. Martianus iurecon. Preguari- caroz fuisse scribit eū qui colluderet eū reo: et transla- sio munere accusandi defungeretur: eo qd propius quidē pbationes dissimilaret: falsas vero exculatio- nes admitteret. Cic. p. Luentio. An vt preguaricare- tur: iam id quoqz ad corrum pendū iudiciū pertinet. Alp. scribit puaricatosē esse qui aduersam partez ad iuuat. pdita causa sua: allegatqz laborene qui hoc no- men a varia certatione tractū sensit.

Preguebo me prius duco. Lilius li. ij. Sed equites ro- mani preuerti per obliqua campi cum se fugientibz obtulissent.

Preguolus: pe. pducta prius operio. Claud. lib. ij. de rap. Et sparsos relegant crines et vultibus addunt. Flāmea sollicitū preguolatura pudorē.

Preguello is: per duplex. Il. anteuello.

Preguenio anteuenio: anticipo. Ambrosius. Jā ab alio amatore puenta sum.

Preguerto et preguertoz depo. id est stereo pcedo. Virg. Colucrēz iuga preuertitur hebrum. Item anteuer- to vel antepono. Plau. in amphi. Illuc redeundum est mihi ne me vorem preuertisse dicat pre repu. Jte- reuoco. Idem in eadez. Flebilis preuertit metus ac- curro vt sciam quid velit.

Preguideo anteuideo. Pli. Jd nos futurum preuidera- mus. Hinc puidētia qd duplex est. Aut enim animo: aut oculis puidemus. Preguideo est quasi caueo.

Preguius qui pundo viā monstrat. Leo papa. Sequū- tur tres viri supni luminis ducati et preuiū fulgoris indicū intentā cōtemplatione comitantes.

Pragma artis: latine actio seu negocium dicitur. Inde pragmaticus negotiator: vel forensis: iuris interpre- ozatoris minister qui in foro ac iudicijs versans lites dirimit. Juena. Inde cadunt partes in fēdera prag- matico: hoc est a iudicio discedunt et litem arbitrio forensium aduozatorum seu procuratorum dirimen- dam pmitit. Cic. li. de ora. Prag qd vt apud gre-

cos infimi homines mercedula adducti ministrōs se- prebent in iudicijs oratoribus hī qui apud illos pra- gmatici vocantur.

Pragmatica sanctio dicta est qd per eaz a supremo atqz ordinario iudice discedatur et omnia pragmaticozū arbitrio terminetur.

Praxis grece latine terminatio dicitur vel actio.

Prandium ab edendo dicitur quasi parediū: cibus qd ante meridiē sumit: vel dicit qd paradiū: qd debemus ac- cipere qd paratū est. Cuius diminutiū est prandiola siue prandicula: qd Bentaculū appellat.

Prandeo es di: prandus sum. Plau. in mēte. Pradi et potauit: scortūqz accubuit. Prandos veteres vocabāt nō solū qui edissent: sed etiā quibz nihil deisset. Clar. Prandum te ac paratū esse oportere.

Pransito as: pe. cor. frequentatiū: qd Plau. i Amphi- cum actō contruxit. Hec homines inquit qui potē- tam pransitā.

Prasinus penul. cor. color viridis ad similitudinē por- ri. Nam πρᾶσιος latine porri dicit. Hinc vestes e viridi lana prasina dicuntur. Dar. De nra prasina synthesis empta toga. Plau. Prasina cocaina tyria fōcale foccos monilia amittit.

Prasius gēma quedā e viridantiū genere.

Pratum est in quo ad fructū percipiendū falce dūtarat opus esse: eo dicitur qd sine ope paratū sit ad fructū faciendūz. Colu. libro. ij. Prato veteres romani pri- mas in agriculturaliōe tribuerūt partes. Romē quoz indiderunt ab eo qd protinus esset paratum nec ma- gnum laborem desideraret. Prata etiam dicuntur que nunc viridia vt plurimū buxo et lauro frequen- ta. Hinc pratēsis et hoc pratēse qd est ex prato. Col. lib. vij. Eosqz nemo dubitat quin optimi sint vitia in falcem ligata et cicercula. Jteqz pratēse feniū.

Præuus a iun: qd non est rectum: vt Erunt præua in di- recta: et aspera in vias planas. Transfertur etiam ad animū vt cum dicimus præuinosos.

Præaspes nobilitas peria qui Smerdin Cambyse fra- trem iussu regis occidit: vt ait Hiero.

Præateles penultima correpta nomē statuariū qui mar- morum nobilitas sculptor fuit. Sculptit inter cetera Genem Euidi que in toto orbe precipua habita est. Dultiqz vt eam viderint Euidum sunt profes- cti. De hoc Propertius. Præatelem parius vindiz- cat arte lapis.

Præcor aris: cum accusatio significat oro. Hierony. lib. iij. Regū. Hunc vnā petitionē præcor a te. Jun- ctum vero cum datiuo: idem est quod opto alicui bo- nam vel malam fortunam. Quintil. Et omnia solue- tibus bene precemur. Lilius cōposita sunt Depre- cor de quo supra. Imprecor penultima correpta qd in bonam et in malaz partem accipitur. Quintil. Hō- imprecamur debilitates naufragia morbos. Hiero- in Besi. Dimiserunt igitur eam et nutricem illius fer- uisqz Abraam et comites eius imprecantes prospera soroz sue. Idem ad Pāma. Cui multos imprecamur annos vt hereseos rediuita plantaria per illius studium arefacta moriantur. Idem contra Helui. pro oro tantum poluit cum inquit. Deus pater est imprecandus.

Precarium est qd precibus petendi vtendum concedi- tur tā diu qd is qui concessit patitur. In banc senten- tiam dicitur est a Seneca hominem esse precariū spi- ritus. Et apud Lurtium ait Alexander. Dozi pre- stat qd precario imperator: esse. Idem. Sed precariū spernebatur imperium vbi precarium imperium di- citur id quod tam diu obrinetur qd diu qui concessere permittunt. Precario nomine ipsa terminatione da- tui pro aduerbio accipitur. Terentius in Eunuchoz. Sei vi/ seu clam/ seu precario. Paul. Precario ha-

bere videtur qui possessionem corporis vel iuris ade-
 ptus et hac solimodo causa q adhibuit peccet et in-
 petrauit q sibi possidere aut vi liceat: veluti si me p-
 eario rogaueris per fundum meum ire vel agere ti-
 bi liceat: vel vt in tectum meum stillicidium vel tignu
 in parietem iniisum habeas.

Precium quod datur pro re empta. Vnde preciosus sa-
 sum: qd est multi precij. Luce. lib. iij. offi. Querit si in
 mari tactura facienda sit: equi ne preciosi porius ia-
 curam faciat an serui vilis.

Preciosior: maioris precij. Plau. Et alij preciosiores:
 alij viliores habent edes.

Premio si solum: pprie calco: et inito: alicui rei est pon-
 dere. Virgilius. Et spirantia cogere pressis Vella
 sauis. Idem Encl. ij. Celuti qui sentibus anguem
 Pressit humi nitens. Quandoq; premere est stringe-
 re. Hieronymus in prologo Job. Et si velis anguil-
 lam aut murenam stricis tenere manibus: quanto
 fortius presseris: tanto citius elabitur. Quandoq; fir-
 mare. Idem in paulo. Quo cognito gradum pressit
 Antonius. Quandoq; vegare. Virg. Numina nul-
 la premunt: mortali vegemur ab hoste. Quandoq; et
 fodere. Idem. Sulcumq; sibi premit ipsa carina.
 Quandoq; insequi insistere: vt hac fugerent graui
 premeret troiana iuuentus. Quandoq; vegere: vt
 Ingentem clamore premes ad retia ceruum. Quan-
 doq; occultare: vt Spem vultu simulat: premit altu
 corde dolorem. Quandoq; expellere. Varro. Inut-
 ram q pressit ab edibus. Quandoq; cobibere Virg.
 Imperio premit: ac vinculis et carcere frenat. Quan-
 doq; claudere. Idem. Pressisq; oculos ac vulnera la-
 ui. Quandoq; vitare. Varro. Qui toties villici tui
 vixorem absente pressisti viro. Quandoq; remouere:
 excitare. Virgilius. Et ruris opaci falce premes vm-
 bram. Quandoq; vastare: vt Pelago premit arua
 sonanti. Quandoq; occidere. Idem. Armigerasq; do-
 mi premit. Quandoq; demergere infodere. Idem.
 Quod superest: quecunq; premes virgulta per agros
 Spargesimo pingui. Vilius composita sunt com-
 primo: de primo: ex primo: opprimo: imprimo: repri-
 mo: et supprimo: que habent penul. correpta.

Pressio as: frequentatiuum. Virgilius. Pressabimus
 hübera palinis.

Pressus a um: q est subtilis. Cicero in Hort. Quis te
 autem est aut fuit vniq; in pertundis rebus: in diffi-
 niendis et explicandis sententijs pressior. Aliquando
 dicitur bonestum granatum. Virg. lib. j. Geo. Leu
 presse cum iam portum tetigere carine. Preter hec
 ea significat que premo.

Pressus us: ipsa pressio. Luce. lib. iij. de orato. Valeriu
 forianum lenitate faucis: atq; in ipso vocis pressu et
 sono facile vincat.

Pressura idem qd pressus. Aug. Stipantur parietes
 pressuris se vrgent prope: se suffocant multitudine.
 Per translatione capis pro vexatione: vt in euange.
 Et in terris pressura gentium.

Prepon προπον: latine persona vel decorum dicitur.
 Ambro. Decorum autem in nostris scripturis pumo
 constituit loco: qd grece prepon dicitur.

Presbyter grece: latine senior dicit.

Prezides prezti filie carminibus poetaru celebrat. De
 cum furore agitantur: sanate helleboro a Helan-
 pode ghibentur: a cuius nomine vna hellebori gen^o
 appellatur melapodion.

Prizamus penultima correpta Laomedotis traianoq;
 regis filius αττο του προζαζαζ qd est emere. Max
 cum Hercules Laomedontē occidisset prizamū redē
 ptum a vicinis hostibus in paterno regno locauit.

Prizaps penultima pducta deus hoztozū creditus: et
 liberi patris ac nympe seu veneris filius quia vini

venerē comouet. Vnde et lampacenus dicitur est a la-
 ptao helleponti oppido.

Prizipimus motus est cum genitales partes in sola
 longitudine p tenduntur: et in circulum tumescunt si-
 ne veneris appetitu. Vnde quidam prizipimus esse
 vulue sicut mēbz virilis tentiginē.

Prizene urbs maritima vt inquit Strabo. que inuicta
 Vlandri fluminis inter ipsam miletūq; labētis me-
 diterranea facta est.

Prizidem aduerbiū temporis quasi prius die: significat
 paruo tempore prius. Pl. lib. xvij. Ipsi vero prizdes
 vidimus ea omnia preter pubertatem in filio Come-
 lū Taciti equitis romani. Aliquando longo tempo-
 re prius Apule. Quod prizidem Plato affirmauerat
 Eiusdem significationis sunt iam prizidem: dudū iam:
 dudū: nuper iam diu. Que si cum prizidem aut du-
 dum addamus: non vel q; vel ita: significant semper
 multo tempore ante. Pl. libro. v. Medica non pri-
 dem venit in Italiam: id est non multo tempore ante
 Cicero pro rosio. Epidem Fauni nomē detulisse
 hoc est q; multo tēpore ante. Terentius in Euncho
 Huc euasit prizidem pater mihi et mater mortui es-
 sent id est q; tēpore prius. Luce. in bruto. Ho-
 stra autem ciuitate non ita prizidem dominatu regio
 liberata. i. nō multo tēpore ante.

Prizidie et prizidians: Vide in dictione Dostridie.

Prioz nomen comparatiuum qd non solum ad duos
 sed etiam ad plures referri potest. Hel. lib. xij. Quo-
 tientsq; vni venisset: vt omnes isti magistratus eodē
 tempore Rome essent qui eorum prioz alij esset: et
 potissimus senatusconsultendi ius fuisse. Apul. lib. ij.
 Et hippias e numero sophistarum est artū mul-
 titudine prioz: omnibus eloquētia nulli secūdis.

Prizimus quandoq; ad numerum seu ordinem refertur:
 vt prizimus: secundus: tertius. Quandoq; dicitur prin-
 ceptus: sicut et princeps pontus pro primo. Virgilius
 Prima quod ad troiam: pro charis gesserat argis.
 Quandoq; capitur pro optimo: sicut et prioz pro me-
 liore. Idem. Primos iuuentū tot miserit orco. Quan-
 doq; pro precipuo. Idem. Quantos prizimus patia-
 re labores. Quandoq; pro eo: ante quem nullus est.
 Id. Hic mihi responsum prizimus dedit ille petenti.
 Fit autem prizimus a prizidem: abiecta dem: et accepta
 mus: sicut prioz accepta or. Vnde sunt aduerbia pri-
 mo: prime: apprime: prizimū: prizimitus: prizimex et im-
 prizimis: et principio.

Prizimū aduerbiū: a quo sunt composita q; prizimum et
 vt prizimū.

Prizimulus penultima correpta diminutiū ē a prizimus.

Prizimarius a um qd aliunde non habet originem. Priz-
 marius lapis: qui prizimus etiā in aliquo edificij funda-
 mento ponitur. Prizimariū ciues qui prizimi sunt in ci-
 uitate qui etiā prizimates dicunt.

Prizimates dicti sunt qui et sumates siue optimates: qui
 sunt prizimi in ciuitate.

Prizimores summe queq; res. Lucil. Cum gallus galli-
 naceus digitos prizimoresq; erigit vngues. Vnde priz-
 mores p oprimatibus. Sucto. Scripta famosa vul-
 goq; edita quibus prizimores viri ac femine notabant
 aboleuit. Et prizimores dentes qui prizimi parent.

Prizimeus a um: qd est prime gratias: sicut grandieus
 grandioris gratias.

Prizimitius a um: qd aliunde non habet originem: siue
 qd p se inuentū est. Vnde et prizimitiua verba q per se
 inuenta sunt: nec aliunde deriuant.

Prizimigenia a um: idem qd prizimitius. Et pprie priz-
 migenia dicitur femina que dedit natura: que Luce.
 prima nature. Et greci ζα πρωζαφοροζ appellat
 In his numerant incolumitatem: conseruationemq;
 omniū partū valitudine: sensus integros: doloris

vacuitate vires: pulchritudine: cetera huiusmodi.
Et verba vocantur primigenia: vt lego/ scribo/ que nō
sunt ab alio verbo: sed suas habet radices. Item pri-
migenius sulcus dicitur: qui in cōdenda noua vrbē tau-
ro ⁊ vacca designationis causa imprimatur.
Primigeni fetus ipsi primogeniti. Unde apud Lucre.
Coortus ⁊ dies mundi primigenus.
Primogenitus (inquit Hierony. contra Iulianum.) est
qui aperit valuam: ⁊ ante quē nullus est genitus: non
is quē frater post genitus subsequitur. Et omnis vni-
genitus est primogenitus. Alioquin si non primoge-
nitus esset nisi is tē quē sequitur frater: tam diu sa-
cerdotibus primogenita nō deberent: quā diu ⁊ alia fue-
runt. precreta: ne forte partu non sequente vnigeni-
tis nō primogenitus. Est igitur primogenitus non
post quē alij: sed ante quē nullus est genitus.
Primanus tribunus erat qui prime legioni tributum
scribebat: sicut secundus qui secundę tertianę q̄ tertie.
Primipare penultima correpta dicitur parentes que
primo pepererunt.
Primitiuū qđ in aliqua re primū ⁊ principale est. Qui
dicitur. Ecce rapit medijs flagrantem Rhetus ab aris
Primitiū totrem.
Primitiuū arum: primi fructus ex agro suscepti qui deo
offeruntur. Plinius romanorū abstinentiā cōmen-
dans inquit non degusta se eos vna aut nouas fru-
ges priuilegiis sacerdotibus primicias libabant.
Primordia que primo ordinantur: hoc est initia.
Primipilus centurio prime cohortis: vt Lilius li. vii.
scribit. Nam ordo partes tris habebat: quarū vnā
quāq̄ primipili vocabant. Suetonio. Primos pilos
centurionib⁹ ademit. Primipilus: vt ait Gege. li. ij.
eccc. milites ducebat in prima acie: eratq̄ caput legio-
nis. Hinc primipilaris dici videtur nō tam milites q̄
fuerunt sub centurione primipili q̄ ipse centurio qui
olim predictus fuerat hac dignitate. Et ea forma dicit
primipilaris qua consularis.
Primicerius a cereo fit: vt auctor est Hiero. in chryoni-
cis ⁊ Cassiodorus in epistolis: quō ⁊ grece πρωτοκρη-
τος dicitur. Ammianus de refert inter tribunos fuisse
se qui dicerent primicerii. Terant sunt inquit multi ⁊
nocentes inter quos Valentinus ex primicerio prote-
ctorum tribunus. De secundicerijs quoq̄ mentio est
apud veteres.
Princeps generis cōmunis: qui vel que principatū te-
net: qđ primū caput. Et princeps dicitur dñs: qđ do-
minatur primus sit. Item dicitur primus vel prima
Virg. Princeps ardentē cōiect lapada turnus.
Principiū initium: ⁊ modo ad numerū: modo ad tem-
pus: modo ad fundamentum refertur: quomodo in
edificanda domo initium fundamentū est: principiū
qđ ⁊ cōuersionis ⁊ deprauationis dici posse scriptu-
rarum cognoscimus auctoritate. Est ⁊ principiū ar-
tis ars ipsa ex qua artificum diuersorum deinceps ce-
pit operatio. Et principium est bonorum operum si-
nis optim⁹: vt misericordie principiū est deo placere
quod facias.
Principia locus in castris a principibus militibus sic
appellatus: vt est apud Col. lib. iij. post principia.
Principale qđ primū ⁊ precipuū est.
Principiorum aris: inchoo: auspicio: principio dō domi-
nor: a quo principatus.
Principis palus ad quē funis nauticus religatur quē
alii costilla dicunt.
Piscus a um: qđ superiori etate fuit: vt pisci latini: qui
fuerunt ante qđ Roma conderetur.
Pustinus a um: penul. cor. qđ superioribus annis men-
sibus: diebus: ⁊ nostra memoria fuit: vt Pustina no-
stra beniuolentia. Pustinū etiā dicitur de rebus que
nō senescunt: nos autē piscum: vt Pharos ⁊ tyris

nunq̄ in statu pristini redibunt. Et dicitur pristinus: qđ
pristinū: a primus: vt inquit Plin. Aliqđ pristini
dicitur prior. Curtius. Dies pristino procelloso.
Pristignus filius mariti vixit: vt cuius prior cōiugē de-
cessit: et vulgo filistrus: dicitur pristignus qđ pristig
mater secūdo nubere est genitus. Pri enim antiqui
pro pre dixerunt.
Priuos et priuas antiqui pro singulis dicebant. Inde
priuas verbenas ⁊ priuos silices pro singulis acci-
pit. Lilius Monius. Priuum est pro prius vnuscu-
iusq̄. Unde et priuata dicitur que vnuscuusq̄ pro
pria sunt.
Priuilegiū lex priuatis facta. Licet. Pro domo sua Le-
ges priuatis in hominibus irrogare: id est qđ priuilegiū
Interdū priuilegia dicuntur leges. An priuilegiū de
Dompeo reditu Salu. legē appellauit.
Priueres mulieres priuate.
Priuo as: significat adimo. Plau. in asi. Ego pol itum
portitorem priuado portitio. Hinc priuatus a um:
quod non est cōmune cū alijs. Licet. libro. i. off. Pri-
uatum autem oportet equo ⁊ pari ciuib⁹ iure viuere.
Priuate etiam vocabantur ferie sacrorum pro
priuorum vel dies natales: fulgurum procuratōres
⁊ huiusmodi priuate que fiebant pro familijs singu-
lis ⁊ hominibus. Hinc priuatim aduerbum qđ non
est publice factum. Salu. Epistulans publice: priua-
timq̄ alieno gre opellōs.
Priuari proprie dicitur qui non sunt constituti in ali-
qua dignitate. Aliquādo dicuntur exempti a iure con-
muni: vt in decret. dist. iij. Priuilegia sunt leges pri-
uatoꝝ. Et priuati cui aliquid ademptū.
Prius genus piscis marini longissimi atq̄ angusti cor-
poris. Plin. scribit pilces in mari indico ducentū cu-
bitorum esse balenas quaternum iugerum. Hic etiā
etiam scylla maris monstrū dicitur. De quo Virg.
Prima hominis facies: et pulchro pectore virgo.
Dube tenus: postrema imani corpore pilcis. Ab hui⁹
similitudine nauis oblonga dicta est prius. Virg.
Telocē inuestus agit acri remige prius. Dicta pri-
stis a sectione vndarum. Scindunt enim mirum in
modum fluctus propter tenuitatem. Dicit autē πρι-
στη sectionem πριστην sectionem dicunt. Vulgo
prius scribitur.
Pro prepositio est: que tam separata q̄ composita lo-
calem vim habet: ⁊ significat ante: vt pro curia: pro
mgnibus. Sal. Qui ni maturasset pro curia locus si-
gnū dare. Procuo antecuro. Prostratus antestras.
Separata etiam significat quandoq̄ ad. vt p meis
viribus. i. ad vires meas. Virg. Pro se quisq̄ viri.
Interdū ponitur loco in: vt pro rostris: pro census:
pro tribunali. Interdū pro iuxta: sive p̄m: vt pro Pla-
tonis sententia: p hominū iudicio. Interdū pro cau-
sa perhibendi testimonij. Et cum dicimus pro mu-
tuo animo: pro reconciliata gratia id est causa mutui
amici: ⁊ causa reconciliatę gratię. Interdū pro lo-
co: vt pecuniā ei dedi pro p̄gido. Et sum pro p̄gros-
reid est loco p̄gidi: loco p̄gros. Item ponitur pro
auctoritate: vt tribunū plebis pro potestate interces-
serunt: hoc est auctoritate potestatis sue. Item pro
propter: vt pro iniuria: quas accipi id est propter in-
iuriam. Item pro defensione. Terentius. Nam nisi
hec ita essent p illo haud itares. Virg. libro. ij. Pro
turrīb⁹ altant id est pro defensione turrīb⁹. Et est ad-
uerbum admirantis. Terentius in adel. Pro dñi im-
mortales facinus indignum qđ narras. Item inter-
fectio dolentis: seu indignantis: vt Proh deum atq̄
hominū fidem. Plau. Pro sancte Jupiter quid vi-
deo? Sed his duobus modis circūflectitur. Et post-
ta dō temporalē vim habent: vt p̄uideo: prospicio.
Aliqđ priuatiua est: vt priuatus. i. qđ facer: prohibeo

ppudis. Megatur em̄ cū his sanctitas potestas ac pudor. Quandoq; accipitur loco e. vel super: vt pro-
minet. l. eminet: vel supeminet. **Mōnunq;** significat
porro siue in longum: vt promissa barba. **Mōnunq;**
diu: vt proollo: pendo. **Interdum** procul: vt. pui-
cia. Aliquādo procul de futuro tempore: vt prophe-
ta. Quandoq; procul spacio loci: vt procella q̄. pul-
veniens percellit. Sed etiā ultra ad locū: vel ad ali-
quē tendere: vt progredior: puebo. **Interdum** palā
z more solēni: vt pronuncio: pmulgo. **Quōq;** coram:
vt propono. **Quōq;** valde: vt. pcuruus. **Quōq;** pcul:
vehementer: vt. pfugus.

Proagoga latine pductio. Nam πρόαγωγή pro-
ducere est: hoc est. pferre. **Plau.** Audientē inquit
dico mater pduxit filiam.

Proauus penul. co. aui paterni vel materni pater. Lu-
tus relatiuum est pronepos: a quo seml. pncptis. **A**
pauo femininū pauus.

Probatia latine ouilis dicit: πρόβατον enim ouis
dicitur. Piscina vbi oues lauabantur cū sacerdotes
eas litare vellent. Et pbaticus ouinus.

Probi boni dicunt: quasi. pbi: q̄ se a delinquēdo pbi-
deant. **His** contrarij sunt improbi z reprobi. **Impro-**
bi: vt inquit **Alco.** cōtra leges sunt: sicut inofficiosus
contra merita: inhumanus contra pietates. **A repro-**
bus sit aliud compositum contrarium. l. irreprobus:
qui non est reprobus. **Ambr.** Lunas manū suam ad
me contingendam aptare: dedit ei angelus domini
irreprobam: quā conspicis moitem. **A probus** sit. p
bitas bonitas: ab improbus improbitas. **Diminuti-**
uū probulus. **Unde** z improbulus. **Iuue.** Singe ta-
men te improbulum.

Probo as: laudo: quīs maiorē vim habeat. pbo q̄
laudo. **Nam** apud idoneos sepe legitimus z laudo et
probo. **Quandoq;** probare est arguētus demon-
strare: vt homo sacrilegus pbauit se pro innocente.
Quādoq; experimentū facere. **Plau.** in **Tri.** Quip-
pe eorum ingenio/ingeniū horum probant. **Et in**
euange. **Iuga** bouum emi: z eo probare illa. **Quan-**
doq; permittere. **Doza.** li. j. car. **Clagus** z sinistra la-
bitur ripa **Ioue** nō pbante. **Idius** cōposita sunt ap-
probo: comprobo eiusdem fere significationis: z cō-
traria bouum improbo z reprobo: pio damno: que
habent penultimā correptā.

Probabile dicitur qd̄ licet nō sit verum: videtur tamen
rationibus probari posse.

Problema atis: z pblematū. ppositio est interrogatio/
nem annexam habens.

Probolis idis: est porrectio corporis inherens nari-
bus: que excepto homine in alijs fere animātib; in-
uenitur. **Car.** **Inuenisse** se ericū cum pbolide. **In**
elephanto dicitur: q̄ ea tanq̄ manu vtatur. **Pli.** **Re-**
soluunt elephanti manu diaconum nodos. **Dicitur** p-
bolis: q̄ ante depascat. **Hic** enīz πρόβοςται di-
cunt ante pascere.

Probum stuprum adulterium: flagitiū. **Sue.** in **Lesā.**
Qui digressam a marito post biduū statim duxerat:
quīs sine probi suspitione peregrinarū mercū por-
toria instituit. **Unde** lex fuit apud Romanos: vt. p-
buius virginis vestalis capite puniretur. **His** signi-
ficat maledictum: cōtumeliam: siue infamiam: dede-
cus que ex scelere sequi solēt: vt datus est. pbro: id est
ignomine adscriptū. **Liui.** lib. ij. **Dis** freti occurrant
portis: ingerunt probra: egre ablinēt quin castra op-
pugnent. **Similiter** **Cicero** epistolā plenas pbro-
rum appellat. i. cōtumeliarū.

Probolium ignominiosum. **Hel.** lib. j. **Danusq;** eius in-
ter agendum forēte argue ad modū z gestuose ma-
tedicis cōpellationib; pbro sis iactatus est.

Probro as: pbro afflicto. **Et** quo sunt composita. **Et**

probio. opprobrio: de quibus supra. **Improbio:** quo
vius est. **Plau.** in **Tru.** **Rus** tu improbras: vt nacta
es hominē: quē pudeat probi.

Proci dicunt qui in eandē libidinem nimia appetentia
conspirant a. pcando dicit. **Est** enim. pcare nimium
lasciue petere. **Unde.** pceces: mollium rerum petito-
res: z in petēdo nimium petular: z a nimia lasciuia ap-
petentia z petulantia. **Cirg.** **Procos** irrita piores
Unde procacitas. **Lice.** libro. iij. de repub. **A** procā/
do: id est poscēdo procacitas nominata est. **Et** pro-
car: petar: quod z de inanimātib; dici potest. **Cirg.**
Denitūq; pcaibus haultris: qd̄ est leuētib; p-
cellis: vel vt **Dona.** exponit impudentibus. **Nam** q̄
multum petit impudens est. **Et** qui adeo impuden-
tes sunt: vt nimis perant procaces appellant. **Unde**
procar mererit: petulans dicit impudens: inuerecū/
da mordax. **Terē.** **Daligna** multo z magis procar
ilico facta est. **Unde** procaces legitimus qui mordaci-
ter z iniuriose loquūtur. **Cicero** in **Sal.** **Me** in idem
incidam vitium procacitatis: qd̄ huic obijcio. **Et** ite/
rum. **Non** enim procacitate lingue vite sordes eluū/
tur. **Sciendū** tria hec pceces: petulantes: z proter-
uos: multum similitudinis habere: z libidinē quan-
dam atq; iniuriam declarare: tam in factis q̄ in di-
ctis. **Unde** apud **Lice.** pteruam petulantēq; eodem
loco de inbonesta femina legitimus. **Si** vidua libere
pterua petulāter diues: effuse libidinosa meretricio
more viueret. **Unde** si quis ambulans per impoten-
tiam mentis obuiū cubito feriat: aut cū cōtumelia si-
bi cedere cogat: pteruū hunc dicim⁹. **Unde** a **Cirg.**
lio hedi petulci a petēdo dicunt: q̄ in alia loca pene-
trando iniuriam faciunt.

Proco as: et pro: ari: vt quidam putant a pco sunt
qd̄ pero significat. **Et** est. pcare lasciuie petere: seu ocu-
los in aliquā firius intendere: qd̄ vernacula lingua di-
cimus vaghecare. **Quōq;** etiam inbonestis verbis et
abiq; respectu aliquem aggredi. **Unde** cōponit recit
proco: p: pperito: de quo alibi.

Procio is iui itū. penul. co. significat peto. **Liui.** **Da-**
trē. pcutū plurimū venerūt. i. petitū: vt **Festus** expo-
nit. **Prociū** vō pe. pdu. significat ruptū atq; irritūz
Unde iuris consulti irritū testamētū. pcutū dicit a. p
cio qd̄ ex pro z cio cōponitur.

Prociro as: sepe dico. puoco.

Procapis penultima correpta. pgenies que ab vno ca-
pite procedit.

Procedo is: penul. pdu. ultra cedo: p: gredior: **Salu.** in
Iug. **Sed** vbi plerūq; noctis. pcellit: qd̄ est quasi p: g-
terit. **Aliqñ** pcedere est prospere cedere. **Terē.** in
An. **Nisi** id putas quia pcellit parum: nō posse hoc
iam ad salutem cōuerti malū.

Procellus us: pgressum z successum significat.

Procido is pe. co. z. pro: cidi: pro: casum significat me pro-
sterno: seu vehemēter inclino: pnus cado. **Hel.** **Mā**
cum multis annis postea scena que pcederat reflecta
esset. **Et** illud in **Euāg.** **Et** pcedis adorauit eum.

Proceleumaticus pes ex quattuor syllabis breuib; cō-
stitans: dicitur quasi p: cemitus iustus: eo q̄ in sacris mi-
nerue pius est: pedis versus pronūciari iubebantur
πρὸ ἐπιμῆντε κελεωῖο ἰυβέο.

Procello is: pcurio euerto. **Unde.** pcella.

Procella est vis venti cum pluuia nec durans: z in ma-
ri potius q̄ in terra: dicit: ab eo q̄ omnia procellat: id
est moueat vel pcutiat: aut a procul: quia a longe vi-
detur. **Cirg.** **Creberq;** pcellis **Apbycus.** **Unde** pro-
cellosus sa sum: pcellis plenum.

Pio ceres penultima correpta capita trahium: hoc est
mutili quidam ercantes. **Unde** principes ciuitatis. p-
ceres appellant: q̄ hū ita in ciuitate emident: si-
cut illi in edificijs. **Danius** nominis singularē puitic
D 4

June. Agnosco pcerem: qui est a pcer eris.
Procerus a um: penultima producta: profusius et in longitudine productum. Ad nomē quidam a cera derivant quasi ad similitudinē cere. ptenium propter facilitatē. Alij a crescēdo: hoc est excretū. **Dora.** in ser. Quo pertinet ergo proceros odisse lupos. **Huius** cōpositum est improcerus. **Sel. lib. iij.** Adverbumque hinc elici tarditatē corporis eorum improcera fieri minusq; adolecere. Dicitur etiam hic et hęc proceris et hoc procere.
Procestria putatur locus apertus ac patulus: quo pcedit in cubiculū cgnaculis et reliquis partibus superioribus. **Plin.** ad **Ballum.** Post hanc cubiculum euz procestrio altitudine gtiuum munimento hibernum. Nam procestria vt festus exponit edificia sūt ante castra: vel quibus proceditur in muro. Sunt tamen qui velint cum proctono legi: loco ante cubiculum ab excubando nomen greco sibi vendicante. Sit autem procestria equalibus columnarū intervalis patulum: supra quarum epistylia arcus curvantur. Quidam etiam procestria aditum et veluti portam castrorum appellauerunt.
Prochyta res: penultima correpta: et prochyte tes. insula in puteolano sinu: dicta quasi profusa. Emerit em̄ p̄nolutis in mare montibus cum prius non foret. Nam procheo significat effundō. Nam Inarimes mons terremotum passus hanc insulā sudit. **At Dionysius lib. j.** scribit prochytam dictam esse a nutrice **Benee** eiusdem nominis. De hac **Virgilius lib. ij.** Tum sonitu prochyta alta tremit. Prochyte etiam vastis genus est.
Procinctus us dicitur quicquid paratū est: et ipsa p̄niso facta anteq; aliquid fiat.
Procinctus classis dicitur mos sūt quādo exercitus ad pugnam paratus erat: q; pugnaturi ritu prius cingentur gabino. Et q; classē vetustius fuerit hominum dicitur nauis multitudinē scriptū est.
Proconesius insula in p̄ontide: quā solam inter alias habitari pleriq; dixerunt.
Proclamo as: palam et valde clamo: vociferor. **Liuius lib. j.** Poti homines sunt in eo iudicio maxime. **Dub.** **Horatius** patre proclamante se filiū iure celsam iudicare: ni ita esset patrio iure in filiam animaduersum fuisse.
Proclue penul. pducta qd est porro inclinātū. Et proclue p̄m **Lice. lib. iij.** **Zusc.** dicit in malis: cū proclue tas dicitur in bis qui ad aliqd vitii proni inclinatis sunt. Et facilitas in bonis qui proni sunt ad humanitatem liberalitatē et ad ingenuas disciplinas.
Procyon latine anticiana stella que et **Sirius** dicitur. Vide in dictione canis.
Proconsul: vide in dictione consul.
Procul aduerbiū videtur cōponi ex porro longē quasi longe ab oculis: vel p̄ oculis: id est ante oculos. Unde potest et satis longē: et non longē significare. **Terentius** in **Heey.** Quē cum ille sermonē habueris p̄cul hinc stās accepi. **Virg. li. v.** Est p̄cul in pelago sapum. Quod satis longē fuisse intelligi non potest voluptas pereat spectaculi. Deserunt quandoq; accusatiuo: quandoq; ablatiuo. **Lurtius.** Procul vrbem dixit. **Dora.** in ser. Quę procul extractis inerāt hesternā canistris.
Proculus penul. cor. cognomen eius qui natus sit patri peregrinante a patria procul. Alij proculos ideo dicos putant q; a patribus senibus: quasi procul pgressi et attenuati sint. **Plau.** in **Bene.** Subeas proculum afferri tibi. Sunt qui proculū legant.
Proculcius nomen viri: similiter a p̄cul deductū.
Proculo is penul. pducta significat. plato cū dēdo et tenuo: seu probe cūdo: ex quo ve. **Virg. lib. j.** **Geor.**

Dura p̄culitator: **Comeris** obtusi dentem.
Procalco as: progrediēdo vel aliud agēdo conculco. **Col. lib. ij.** Nam dū a p̄culidib; legumina p̄culant herbe etiā atterunt vngulis atq; glabrescit.
Proculo is: prostermor. **Liuius lib. j.** Ipsum festum via proculuisse. **Col. lib. j.** Lata bubilia esse oportet: bit pedes. et vel vt minimū nouē. Huc mensura et ad p̄cūbēdā p̄coctet iugatio ad circūcūdū laza ministria p̄beat. Proculo iaceo.
Proculitor: qui noctu custodie causa excubat: cū castra hostiū in proximo sunt.
Procuruus valde curuus. **Virg. lib. ij.** **Geor.** Contra nōnulla ē oleis cultura nec ille. p̄curuā expectat falcē
Procurro is: p̄curri proculis ultra siue a longe curro. **Diero.** ad dam. Et p̄currens occubuit sup collā ipsius. **Col. lib. vij.** Et domitis bubus valētissimum eundēq; placidissimū cū indomito iugimus: qui et p̄currentē retrahat: et cunctantē p̄ducit.
Procurro as: penul. pro. significat administrationē rerū alienarū gero. **Lice.** **Comiti.** Is procurat rationes **Dionisi.** **Hinc** procurato: negotioz gesto: quē vulgo factorem dicunt: cui p̄cipue agri colēdi cura ois incumbit. **Alpi.** de procuratoribus. Procurator est qui aliena negotia mandato dñi administrat. **Actores** vero caularū causidici dicuntur. Procuratio ipsa administratio. **Lice. lib. j.** de natura deo. Sunt enim philosophi et fuerunt qui omnino nullam habere et ferent rerum humanarum procurationē deos. **Alpi.** quando procurare est studiose curare seu inuestigare **Diero.** ad **Dam.** Et sathanas cum aliquē sua arte deceperit: proptium et iugum imposuerit: ultra ad vitiozum abundantiam non procurat: sciens euz esse iam mortuum. Aliquādo simpliciter curare. **Apul.** **Hunc** enim equulum suum curiosi nimis procurantem inuenit. Aliquando sustentare: medicare: adiuuare. **Caro** de re rustica. Eodem modo ceteras artes res procurato. **Plautus** in cur. Tibi opus est hoc quo te p̄cures.
Procuratorius a um: qd ad procuratorē p̄tinet: vt procuratorie littere: procuratorū munus.
Procas nomen regis albanorum: qui **Amulium** et **Ramitorem** filios habuit.
Prodeo dis: proditi vel prodij proditum: et pro et eoz d̄ interposita significat ultra eo siue foras ereo: quasi porro eo. **Licero.** An ego tibi obuiam non prodirem p̄mū **Appio** pulchro: deinde imperatori. **Jdē lib. j.** offi. **Scenecorum** quidem mos tantam habet dicitur pline veteris verecundiam: vt in scena sine subligaculo prodeat nemo. i. c̄cat.
Prodicto cis: pe. pducta ultra dico. **Licero** pro **Celso.** Quāobrem epulicemns omnes istorū delicias: ois ineptias si prodierint.
Prodo dis: prodidi. porro. i. longe proijcio: desero. excludo: propello. **Virg.** **Maubus** infandum amissis vnus ob iram Prodimur: atq; italis longe distingi mur ois. Et prode: de ferre: ostendere: patefacere. **Jdem.** Prodere voce sua quēq; aut opponere moztū. **Diero.** **Sotoris** maritus cepit prode: velle: quē celare debuerat. **Jtē** differre p̄trahere. **Terentius** in **And.** **Redo** imperado vt aliquot saltē nuptiis prodar dies. **Jtem** p̄pagare. **Virg. lib. iij.** **Italia** in regere genus alto a sanguine **Leucis** Proderet. **Jtē** tradere. **Sal.** Anteq; arcem p̄derēt hostibus. **Hinc** p̄ditor: proditio: et prodimentum: quod vulgo dicitur tradimētum. **Tel.** a. p̄dendo consilia hostibus: vel a tradendis vrbibus arcibus exercitu. **Lice.** In eū p̄nam qui prode hostibus patriam cogitaret. **Jtem** mandare. **Jdem** **Apio.** Cū tuū studium consumes in viroz fortium factis memorie p̄dendie. **Jtē** scribere vt **lib. ij.** officio. **Qule** videbatur vlysi vt quidam

tragic prodiderunt. Itē ex interiore in publicū locū
procedere. Apul. Tam tremēdus prodit in forū:
His pro loco et p̄m dieros actus. Plin. Diuus
Augustus leuū sibi prodidit caceū p̄posere indurū
quo die seditione militari prope afflictus est. i. proie
cit siue induit.

Prodigiū quasi porro dictū: q̄ porro dicat porro signi
ficet et aliquid futurū esse portendat.

Prodigiator qui ex prodigio futura gnunciat.

Prodigosus a. um. quod prodigiū facit.

Prodigialis et hoc le. quod prodigiū procurat. Plau.
in am. Sed mulier postq̄ experrecta es prodigiali
Iouis aut mola falsa hodie aut t̄pore compercatam

Prodige hostie dicunt: que p̄sumit. Inde (oportuit
homines luxuriosi prodigi dicitur sunt.

Prodigo is. penul. cor. prodigi supinū nō legi: ex pro
et ago: d euphonia causa interposita significat cōsu
mo vltra modū ergo. Plaut. in aul. Fekto die si qd
p̄degeris: profecto egere liceat nisi pepereris. Amb.
Verito ergo prodigitur patrimoniū qui ab ecclesia
recessit. Lactan. libro. vi. Quotientisq̄ leuissimorū
patrimonia in res superuacuas prodigunt. Aliqua
do significat portendo et p̄monendo. Unde pdigia
et prodigiatores.

Prodigus qui bona sua consumit. Cic. lib. ii. offi. Om
nino duo sunt genera largorū: quorū alteri prodigi
aliter liberales. Prodigi qui epulis et visceratiōib⁹
et gladiatorū muneribus ludorū venationumq̄ apa
ratu pecunias profundū in eas res quarū memoria
aut breuē aut omnino nullā sunt relicturi. Libera
les qui suis facultatibus: aut captos a p̄cedomb⁹ re
dimunt: aut es alienū suscipiūt causa amicorū: aut
in filiarū collocacone adiuant: aut opulantur: vel
in re querenda: vel augenda. P̄m̄itur tamē interdū
prodigus p̄ liberali. Hora. lib. car. Am̄m̄es magne
prodigum paulum superantem p̄no gratus insigni
referam cam̄na. Antiqui hostias prodigas dicebat
que consumebantur. Hinc sunt aduerbia prodige et
prodigaliter: profuse abundāter. Lolu. lib. iij. Non
illa videtur prodigaliter in nostris Ceretanis accu
dūse: vt aliqua vitis apud te excederet vuarū nume
rum duorum millium.

Prodromus p̄cursor. Cū prodromi dicunt a grecis
fici hocce: q̄ p̄cursor. Et prodromi a quilonē:
qui octo ferme diebus exortū canicule antecedit.

Produco is. in longum duco: quod et de tempore: et de
corporeis rebus dicitur. Cūq̄ Abnegat exiata vitā
p̄ducere troia. Cic. in Lato. Cōmū vicinorū quo
tidie cōpleo qd ad multas noctē q̄mamie possū
varto sermōe p̄ducimus. i. protrahimus. Ltero. in
nūtris. Producat ea in laminas. Ter. in an. per trā
slationē dixit. Nonne tibi esse satis hoc solitū v̄sum
est gaudium: nisi me lactasses amantem: et falsa spe
produceres: Hinc. p̄ducta syllaba dicit longa. Col.
flagellum vocat productissimū: quod longissimū est
in vitibus. Et. p̄ducere est ante: seu vltra: foras ve du
cere. Ter. Produxi ac vendidi Salba Cicerōi. Re
pente Antonius in acie suas copias de vico p̄duxit
et sine mora cōcurrit. Col. lib. vii. Post eiusmodi ex
perimēta vacuo p̄lostro subūgendi et paulatim lon
gius tū oneribus produendi sunt. Idem paulo post
Ex domidis bubus valentissimū cū demq̄ placidiss
mū cum indomito iugum qui p̄currentē tetrabat
et cunctantem producat. Hinc productores dicuntur
qui virgines abducunt: easq̄ ad questum exponunt.
Ter. in eu. Dicitū sperans illico producit et vendit
vbi Do. proprie venales produci dicunt. Plau. pro
prostituerē possit. Audientem dicto mater. p̄duxisti
filiam. Interdū gignere. Idem in cap. Quid hoc est
scelus quasi in orbitate filios. p̄duxerim. Interdum

interponere. Ter. in an. Dicā aliquid iam me inuen
turū: vt huic malo aliquā producā morā. Interdum
p̄sequi. Cūq̄. Nec te tua funera mater produxi. In
terdū consummare. Ter. in adel. Et cyathos sorbil
lans paulatim hunc p̄ducā diem.

Productile pe. cor. qd t̄nsonibus malleorū productū
est. Hieron. in ero. Duos quoq̄ cherubin aureos et
productiles facies.

Profanus a. um. penul. pro. dicit irreligiosum non fan
ctū q̄ sit porro a sano: sed impiū sceleratū et aduersum
omni religioni. Sta. Fraternas acies alternaq̄ bel
la profanis decertata odijs. Plau. Sacra en. p̄sanū
habeas paripenditur. Is em̄ profanus est qui fan
t religioni non tenet. Profanū etiā d: qd ex religioso
vel sacro in hominū v̄sum cōuertum est. Cūq̄. Fau
ne p̄cor: miserere inquit tuq̄ optima ferrū. Terra
tene colui vestros si semp̄ honores. Quos cōtra ene
ade bello fecere profanos. Et profani dicebant sacris
non initiati qui sanum intrare non poterant. Idem.
Procul o procul este profani conclamat vates. Et p̄
allegoriam profanos dicimus impericos qui merito
sunt doctus exosi. Hora. lib. car. Vdi. p̄sanū vulgus.
Carro profanū interpretat: qd est ante fanū cōiun
ctū sano. Scribit etiā per ph. p̄phanus: vide supra
in dictione sanum.

Profano as. i. ex sacro hūanis v̄sibus p̄misitū facio.
Unde profanata replā dicit cū in eo vel dimicatur
est: vel aliquid turpe cōmissum.

Profari ante vel late fari p̄nunciare. Hinc profatus uas
Hel. Nec dicit p̄faro ipso terre aut insuaues esse.

Profecro aduerbiū confirmātijs est: dicitū quasi p̄faro
et significat nimirū. Ter. in and. Profecro sic est.
Dierumq̄ autē ad responsionē adhibet. Cic. Quis
hec renūciat? Is profecro qui interfuit: qd etiā per
cere facimus. Idem. In quo meminimus? Certe in
nullo. Sic fit per nimirū: et p̄ nempe.

Profero penul. cor. palā facio: prodo: p̄nuncio. Ter.
in bec. Ita me dū bene amē: baud. p̄tere te rogo
vt hoc p̄feram. Seneca. Anteq̄ sententiā proferā.
Aliq̄ significat p̄tendo: proloquo. Plin. Lū lineā pra
liser longissimā atq̄ rectissimā. Multi. lib. j. Arbitria
principā p̄ legibus erāt: fines imperij tueri magisq̄
proferre mos erat. Ter. in an. Salte aliquot dies
p̄fer dū proficico: aliquo ne videā.

Profestus a. um. vide in dictione festus.

Proficicio is. procedo: et perficicio significat a quo profe
ctus. Idem est enim proficere et profectum facere.
Seneca. Sic em̄ et audiendo: et legendo indies mā
gis proficimus. Plin. Nec minorē sub eo p̄ceptore
profectum fecit.

Proficico: eris. profectus eundi et veniendi significa
tionem habet. Cūq̄. Quis lectum tyrūsq̄ diem troi
aq̄ profectus.

Proiteor: late seu palam polliceor. Cic. lib. acā. Qui
p̄ham iam p̄fectus sum populo nostro exhibiturū.
Lui. Palā profesti nūsq̄ inde nisi in patrium vesti
gium esse moturos: id est volūtate: siue libere: vnde
professio: confessio facta palam. Et professo: qui pu
blice fatetur. Unde qui liberales artes docent profes
sores dicuntur: quia artes illas se scire: et posse publi
ce tradere fatentur. Nam profiteri v̄surpamus pro
publice legere: profiteri vero apud p̄torem: vnde
archia est apud Cic. est noia siue censum. p̄fiteri: v̄
illud euāgelij q̄ profitebant omnes in Iudca sub au
gusto ex hoc fonte venit.

Profigo as. penulti. pro. deficio: prodigo: depello: de
perdo: et ad pernitē deduco: vnde profigatū exerci
tum dicimus. i. prostratum: deiectū: afflictum: perdi
tum. Et profigatas res: hoc est perditas et ad perni
ciam redactas: hinc profigatissimos homines voca

mus perditissimos et in quibus nihil est salubre nihil integrum. Sive in Libe. Et iuventute vtriusque ordinis profugativissimos quibus. Quandoque profugatum accipit: quasi p. absolutio et effecio. Lome. Tacitus profugaverat bellum cum iudeis. Gelpasianus id est confecerat: et pene ad exitum deduxerat. Hinc profugata dicuntur que prope absoluta sunt sic dicimus profugata et in profugato esse edificia que ppe absoluta sunt. Luce. lib. v. tul. Hic si ita est. profugata iam hec et pene ad exitum deducta questio est. Affectum quoque dixerunt qui latine locuti sunt: id quod profugatum appellat in hac significatione. Luce. in oratione de punicis consularibus: Bellum affectu videmus: et vere ut dicam pene confectum. Idem in economico. Cum vero ita affecta estate viuas a sole miscere fas est.

Profugo is. penul. pro. xi. ctum. late siue multum certo. Col. lib. j. Quia flagitiosum quos hostis profigendo desolaret agros nouo more emere romanum supra vires patrimonii possidendo.

Profubeo ea. bui. siue profubeo: si tui inueniat. signifi- car emano. Col. lib. vij. Si armos leserit: aut sangui- nem dimiserit medio fere in vtroque crure vene soluan- tur: et thuris puluere cum dimiserit cum eo qui profu- buit sanguine armi limantur.

Profuso is. deorsum siue a longe fluo. Lact. lib. ij. Fon- tes quidem ex quibus aqua pluit. Hicero. per transla- tionem: pluuere quasi fluendo puenire dicit. Inde misce- ricordia omnibus participia est. L. iij. lib. j. Pueros in profluentem aquam mitti iubet. Dodo substantiuum et ge. mal. ponitur p. flumine. Luce. lib. j. ad her. Qui parente necesse iudicatus erit: is obvolutus et ligatus coisio deuebat in profluentem fluminis percurium.

Profusus a. um. quod profuit. Ambro. libro de her. De aquarum profusa qualitate.

Profusiuum fluzio. Unde profusiuum sanguinis dicimus. Plin. lib. xvj. Sanguinis profusiuum silit herbe pe- onie semen rubrum.

Profugio procul fugio: aut quantum possum inde fugio. Plau. in cas. Quid nunc agam nescio: nisi ut improbos famulos imiter ac domo profugiam. Cic. in Lel. Hac itaqz amicta pteritus in asia profugit: hinc profugiu.

Profugiu dicitur cum longe aliquo fugitur vbi quis tutum putat. Cic. lib. j. tul. Hortum nobis paratum et profugiu putamus quo velis passis prouehileat.

Profugus qui longe aliquo fugit. pcul a finibus suis va- gans quasi porro fugatus. Salu. Troiani qui enea duce profugis sedibus incertis vagabantur.

Profundo is. large fundo: supramodum expono. Tractum ad aquam profundam ex vasis. Terent. Profundat pe- reat nihil ad me attinet. Et pfundere extra fundere. An dicimus preces et vota profundunt.

Profusus supramodum sumptuosus. Sal. Alieni ape- tens: sui profusus: quasi profusus. Donit aliqui pro abiecto etiacente. Plau. Profusus squalens fordi- dus ab omnibus derelictus.

Profundum dictum est: quod porro. i. longe habeat fundum. An ppe significat imum: ut profundum mare. Quis sumitur pro alto. Cicer. Mi faciant maria ac terras eglumque profundum. Hinc profunditas.

Progenies a pro gignendo esse videtur quasi porro genita.

Progenerum dicitur auus neptis sue viri. Hinc correspon- det profocer qui et focer magnus dicitur.

Progredior deris. progressus: vide in dictione gradior.

Progyrnasmatata: exercitamenta latine dicuntur. Idem significant proagonastica.

Prognosis penul. pro. Nam prognosio grece psci- entia futidientia dicitur.

Prognosticon rei future signum: et per g. scribitur.

Prohibeo ex pro et habeo: significat vero procul teneo

auerto. Cicer. Prohibe infandos a nauibus ignes. Plaut. Placide egredere et sonitu prohibe forium et crepitu cardium ne quid hic agitemus. Inhibeo pro- retinco coprimo. Hoc enim dicitur a prohibeo: quod phi- bere generale sit etiam ante re incepta. Inhibere re iam incepta. Illud vetat ne quid facere incipias: hoc ne pergas: sed potius desistas. Cicer. Quod genus hoc hominum que ve huc cum barbara more mittit patria? hospicio prohibemur arene. Idem. Parcite iam rutuli et tela inhibere latini. Hinc naute inhibere remis dicitur cum nauem retro vertere volentes et curretes imperium remorum impressione retardat. Iusti. Ita cessum inhibe- bete remis et a bello discedite.

Prohemium latine initium vel exordium: siue prefatio dicitur. Dicitur prohemium: quod prohemio dicitur. Nam sicut cibare di pauca illa que antequam legitimum carmen in- cobent emerendi fauoris gratia canunt: prohemium cognominauerunt: sicut oratores ea que prius sunt cau- sam exordiant ad conciliandos iudicum animos pro- quunt eadem appellatione signarunt. Sunt tamen qui prohemium appellatum velint: quod greci προημιον via- noiant: quod prohemium ante rei ingressum ponat. Hecio- que cum h. scribendum putat. A prohemium sit prohemio- aris. quod est exordium.

Proicio is. penul. cor. quasi porro iacio: et dodo pottingo. Cicer. Proiectas iapa pachyni. Idem. Proiecto dum pede leuo apat se pugne. Silen. Getus atqz ingens erat arbor ille: que circum plectis ramis maiorem partem loci summi tegebatur. Hinc proiectus us. p. extensio. Lucre. Qualiter immanni pietu corporis extet. In- terdum proijceret est abdicere. Cic. Quid si est et vide proijceris. Interdum dimittere: derelinquere. Cicer. Non ego vos posthac viridi. pietus in antro: Du- mosa pendere. pcul de rupe video.

Proinde cum accentu in penul. coponitur ex. p. et inde significatqz ideo. Dicoqz: itaqz. p. pterea: p. pter hoc: quapropter. Semp enim dependet ex supioze sententia. Hicero. in. plo. sap. Hic iudei philonis esse affirmat qui proinde sapientie noiat: quod in eo christi aduentus euidetur exprimit. L. iij. lib. j. Satis scire oxigunt ro- mane et deos affuisse et non defuturam virtute punde ne grauerent. Nonne atqz pro aduerbio similitudinis. Terent. in phozmi. Proinde explicare quasi non nosces. Sal. At hi contra ignauissimi boies p summum scelus omnia eis locis adimere que fortissimi viri victores reliquerant. punde quasi victoria iniuriam facere de- mum id esset imperio vti. Quisdoqz p. inde ut apud Plau. proin dicitur proinde. Terent. in eun. Proin tu- dum tepus etiam atqz etiam cogita.

Prolectibile titillatio inuentiuus ve atqz illecta nectum. Sido. ad vocationem. Memo ita nature ferme est qui plectibilibus careat occultis.

Proles progenies. Lolu. libro. vij. de caprino pecore. Parit autem si est generosa proles frequenter duos nonnunquam trigeminos.

Proletarii a prole dicitur sunt qui in plebe romana pau- perissimi erant: neqz amplius quam millequingenti eris- is censum deferebant. Qui vero nulli: aut per se par- uo gre censabant capite censu vocabantur. Aug. lib. iij. de ciui. dei. Num vero tam multa bella vbiqz crebue- runt ut inopia militum proletarii illi qui eo quod proli- gnende vacabant ob egestate militare non valentes: hoc nomen acceperat militie describerent.

Proleptis dicitur potest pceptio: et pro ante et ληψια- sumptio: siue acceptio.

Prolixo as. vide in dictione lipo.

Prolixum quasi porro larum: quod longum latumqz est. Terent. in eu. Accipit nemo melius neqz prolixius: id est largius. Aliquando dicitur superfluum. Unde pro- lixam orationem dicimus.

Prologus, proloquii siue p[ro]facio: proponit em[n] narrada.
Prologium p[ro]cipit: quasi, proloqui: a g[ra]eco λογος.
Plau. Exanimant me p[ro]logio suo.

Proloquo: pe. cor. prologo v[er]o: vel multu[m]: siue v[er]ba loquo: in longu[m]. Plau. in epi. Ma[gn]e quid ego apud te par[er]e proloquit[ur]. Ego illam hodie volo facere liberta[m] mea[m]. Quisq[ue] proloqui est ante siue simpliciter loqui. Aug. lib. j. con. Nonne tibi p[ro]locutus sum aduersum me delicta mea. Quisq[ue] est summa rei breuiter eloqui. Varro aut[em] sic habet: Proloqui e[st] quod in animo habemus loquedo efferimus. Ter. Lenses me v[er]bu[m] potuisse verbu[m] proloqui. i. proferre. Aliq[ui]s proloqui e[st] sententia ferre: a quo proloqui[us] sententia in qua nihil desiderat: quod etia[m] p[er] e[ss]e ordio ponitur.

Prologo solito diutius lugeo. Fest. Prologere dicitur qui solito diutius ludent.

Prolouo is. er. pro. z. lauo: quod e[st] prima in tertia transit co[n]iugatione: sicut abluo significat multa siue multo t[em]pore lauo. Persi. Nec fonte labra plui caballino. No[n] e[st] omnino negat: sed negat multa labra lauisse et hoc humilitatis causa. Aug. lib. iij. de ci. dei. Abruptas etia[m] imbutus prolucas esse regiones. Aliq[ui]s proluere e[st] sup[er]fluere. Col. lib. ij. Quis impetus aquarum proluir: terrarum nudatis radicibus germina non patitur coalescere.

Proluo onis. vide in dictione scaturigo.
Proluuies immundicia cuiuscunq[ue] rei sordide. Virg. Sy d[omi]na ventris proluuies.

Proluuium idem quod pluuies p[er] translatione[m] d[icitur] p[ro]fuso et p[ro]digalitas cu[m] q[ui]s more aque opes p[ro]fundit. Ter. in adel. Que res tam repente mores mutauit tuos: quod pluuuium: que ista subita est largitas?

Promerco: bene ago: beneficium p[ro]mo. Virg. lib. iij. Nunq[ua]m regina nego p[ro]merita. Ter. Ita me velim ames p[ro]merent[ur] pater. i. bene agent. Unde socij p[ro]merent: q[ui] beneficij allicij: et beniuole artificij co[n]sulant. Plau. tam e[st] in am. in mala parte sumptu: Quid mali sum here tanta ex re p[ro]meritus.

Promercalia mercimonia s[un]t v[er]ditiu[m] exposita. Col. lib. xij. Pecunia d[omi]ni nec in alijs rebus p[ro]mercalib[us] occupet. Quidam aut[em] promercalia p[ro]p[ri]e dici merces que p[ri]mo minoris emuntur: vt postea pluris dicitur datur: quarum rerum negotiatores g[ra]eco vocabulo p[ro]p[ri]e n[on] occupantur.

Prometheus penul. pro. nomen viri p[ro]m[et]heus. i. a p[ro]met[he]a. Fuit em[en] p[ro]udentissim[us] hic p[ri]mus astrologia[m] asyrijs indicauit qua[m] resides in more caucasio nimia cura deprehenderat: hic p[ro]pter nimiam ingenij excellentia[m] homines finisse extimatu[m]: quia vt inquit Lact. Simulachru[m] hominu[m] p[ri]mus de molli luto formauit: ab eoq[ue] nata plastice est. Hic fuit pater deucaionis z filius. Zepet: qui fuit vnus ex titanibus. A p[ro]metheus fit patronymicu[m] p[ro]metheides penul. pdu.

Promino es. penul. cor. er. p[er] et maneo: quasi ante vel extra in longu[m] maneo. An p[ro]montiu[m]. Pl. Simie dentes vt homini: elephanto intus ad mandendum quattuor s[un]t: q[ui] eos qui prominent.

Promino as. pe. cor. vide in dictione mico.

Promitro is. polliceo. Cic. Nam em[en] totum quod tibi p[ro]miserat p[ro]fiteri. Quasdoq[ue] p[ro]mittere est p[ro]ducere et quasi in magnitudine mittere: siue porro: id e[st] longe mittere. Plau. in ru. Capilli p[ro]mittam optimum est incipi[en]s bariorari. Virg. Promissaq[ue] barba. Quasdoq[ue] minari. Idem. Promissi vltro et verbis odia aspera moui. Quibus co[m]posita sunt Apromitto: q[ui]d est p[er] altero p[ro]mitto. Eo p[ro]mitto: q[ui]d significat lre ad boni viri arbitrii mitto. Ab eo co[m]p[ro]missum ipsa facultas arbitro data. Tractu ad eo p[ro]terq[ue] litiga[m] simul p[ro]mittit se arbitri sententia[m] pariturum. Repro

mitto firmiter seu etia[m] p[ro]mitto. Hieron. ad dania. Nos verius esse assumptos: q[ui] ille q[ui] repromitterebat de genere dicendu[m] venerit saluaturus Israel.

Promo is. p[ro]m. p[ro]m. profero/eloquo: expono. Plau. in cis. Accipias claus si quid tibi opus erit in p[ro]mptu p[ro]mitto: id e[st] extra capito. Virg. Lenq[ue] cauo se robore p[ro]mittit Tullandrus Helenusq[ue] duces. i. educunt. Lactan. lib. v. Longum est vniuersas virtutis species p[ro]mere: vt de singulis doceat. Quibus composita sunt Depromo: q[ui]d est extraho extra do: decla ro. Virg. li. ij. Et vltice p[ro]p[ri]a de p[ro]me sagitta. Plau. in amp. Quid facia[n]t nunc si tres virt me in carcerem co[m]p[er]erint: inde cras e[st] p[ro]mptaria cella de p[ro]mar ad flagru[m]. Lact. lib. iij. Idem in opere valde serio in quo p[re]cepta vite de p[ro]mptaria ex p[ro]mptaria Licerdi filio dabat. i. excerpta. Hiero. Propter sim pliciores quasq[ue] id me de p[ro]mptaria co[m]pellunt. i. deseri bere. Expromo p[ro]fecte promo. Ter. in heau. Nemo est meoru[m] amicu[m] hodie apud que[m] expromere omnia mea occulta audeam.

Promptus d[icitur] qui iam paratus est ad agendu[m]: z in quo nulla mora est: q[ui] iam p[ro]ductus. Sal. Natura seroq[ue] uehemens: manu p[ro]p[ri]a erat: maximu[m] bonu[m] in celeritate putabat. Sic dicimus p[ro]p[ri]a ingenio q[ui] ingeniu[m] ad omnia paratu[m] h[ab]et. Per translatione[m] p[ro]mptus p[ro]m[iss]o p[ro] manifesto et ap[er]to cu[m] res a leuatore loco educit: vt parata nobis z ad manus sit: v[er]o dicimus: res est in p[ro]mptu q[ui] manifesta. Cic. lib. ij. offi. Que q[ui]s ita s[un]t in p[ro]mptu vt res disputatio[n]e no[n] egeat. Salu. Aliud clausu[m] in pectore: aliud in lingua p[ro]mptum habere.

Promptulus diminutiui. Hiero. in p[ro]lo. dani. Quidam e[st] nostris satis ad loquendu[m] promptulus e[st] e[st] e[st] e[st] addurit in medium.

Promptarius a. um. ex quo aliud de p[ro]mptur. Plau. in am. Unde cras e[st] p[ro]mptaria cella de p[ro]mar ad flagru[m]. Nam ibi p[ro]mptaria cella p[er] carcere posuit: q[ui] e[st] carcere ad suppliciu[m] p[ro]munt nocti.

Promptarium locus in quo res ad v[er]sum necessarie ita reposita s[un]t: vt statim p[ro]m[iss]o ac p[ro]ferri possint. Am. li. beya. Quid e[st] igit[ur] os h[ab]et nisi quoddam sermo[n]is bau[is]t[us] s[un]t: s[un]t s[un]t disputatio[n]is: aula d[omi]ni: p[ro]p[ri]a vocat[ur].

Promus et condus apud veteres p[er] cellario sumebat[ur] q[ui] inde p[ro]munt: et ibi condant. Plau. in ast. Ego sum promus/condus/ procurator p[ro]m[iss]o. Promus q[ui] p[ro]fess abarus p[ro]m[iss]o: qui victu[m] familie p[ro]mit. Condus qui recondit in cella p[ro]nuaria ipsa penoza. Nam in potentioru[m] domib[us] alius est promus: alius condus: alius alij ministerio assignatus. Apul. in apolo. p[ro]m[iss]o lib[er]o appellat illu[m] qui libris p[ro]mendis p[ro]fess. Promulsa i[st]a d[omi]ni. potio ex mulso co[n]dita. Cic. p[ro]p[ri]a. Ha buisses no[n] hospite sed co[n]tubernali. At quem v[er]u[m] no[n] e[st] que tu es solitus p[ro]mulsa de co[n]ficere. Hinc p[ro]mul sidaria vasa dicunt quib[us] nullum continet. Scribit pompo Jurisco. Legatis vasis scutellas z p[ro]mul sidaria contineri.

Promontiu[m] q[ui]s feminens mo[n]s: significat em[en] mont[em] in mari prominentem. Pl. lib. xxxvj. Promontoria aperunt mari z rerum natura agit in planu[m].

Promulco nauis agi d[icitur] cu[m] scappa ducit fune a p[ro]mul cendo. Nam non necessitas tantum causa fit: sed vt nauis quietus agatur.

Promulgo as. publico: pala[n]cio: quasi p[ro]mulgo. Festus. Leges p[ro]mulgari dicunt cu[m] p[ri]mu[m] in vulgus edunt. Col. lib. j. L. Licinius damnatus est qui agr[us] modu[m] que[m] in magistratu rogatione tribunitia p[ro]mul gauerat immodica possidendi libidine trascendisset.

Promurale dicitur cum extra muros qui ambiunt ciuitate alius dicitur murus: et est murus ante murum qui et antemurale vocatur. Dicit etia[m] locus p[ro]m[iss]o

ralis qui est ante murū. **Dicro.** Cum autē venerit ad promurale locū. i. ad futuri seculi statum: ibi ad eam dicit ostende mihi faciem tuam.

Pronomen ideo dicitur quia vice nois fungit. **Mā** sicut dicitō nomē explicamus psonā: sic. pronōmē vt tacito noie cū dicimus hic legitur sic dicitur.

Pronurus pe. pro. nepotis vpor dicitur.

Pronus proprie dicit in anteriorē partē flexus. **Quid.** lib. j. met. **Dignas** cū spectat aialia cetera terram: **Os** homini sublimē dedit. **Per** trālationē vero q̄s dicitur pronus. i. inclinatus ad virtutes vt ad vitia. **Itē** pronus dicitur qui ē p̄trarius supino. **Pli.** lib. xvij. **Supini** cubitus oculis cōducunt: at proni tussibus.

Item ponit pro vicino: sicut altus p̄longe posito. **Virg.** **Genilis** vocatis prona petit maria. i. littozi vicina. **Dicit** et pronis in tertia declinatōe: vt apud **Terē.** in p̄boz. **Alia** trabs pronis in humū accedens prime frangit ramos cadentes.

Propago mis. et propages gis. pe. pro. vitis vetula r̄ sup̄stella: vt ex vna plures fiat: dicit q̄ poro pangat id ē longe figat. **Virg.** **Flexos** p̄paginis arcus: vbi prima p̄ducit. **Aliq̄** signifi. gen^o et sic p̄ma corripitur. **Idē.** Si romana potens itala virtute p̄pago.

Propago as. pe. pro. vitē vetulā sup̄stino: r̄ per trālationē ponit p̄extendo/dilato.

Propalam pe. cor. i. clare aperte et in propatulo. **Lice.** lib. j. de ora. **Non** explicata veste neq̄ p̄posito argēto: neq̄ tabulis r̄ signis p̄palam collatis.

Propalo as. penul. cor. manifestō in longum cresco. **Aug.** lib. ij. con. **Cum** est propalata et effossa digno cū honore transferent ad ambrosianā basilicā quos verabant immūdi spiritus sanabantur. **Colu.** lib. iij. **Deinde** ex eo sulco quasi ramos fossarū facies: per quos vt queq̄ virga postulauerit p̄palcatur: atq̄ ita terra adoperies.

Propatuli late partē atq̄ apertū quasi poro patulū. **Sal.** **Stros** multibria pati: mulieres pudiciam in p̄patulo habere. i. in publico.

Prope graui accētū proniciata penultima p̄p̄positio est: et significat iuxta. **Lurtius.** **Cum** prope id oppidū copie constitissent. **Interdum** signifi. et propinquo. **Var.** lib. j. **Idē** vbi sydereus prope rē. **Prope** dō vltima acuta ponit p̄ aduerbio fere seu quasi. **Pli.** **Et** in foribus tēpli. p̄pe collapsus expauer. **Terē.** in an. **Prope** ad est cū alieno more viuendū est imbi. **Cōparatiuū** p̄p̄ior. p̄pinquior: sup̄latiuū proximus: p̄pinquissimus: ac nobis adherēs. **Ceteres** tñ nō solū p̄pinquam r̄ nobis herentem proximum dicebant: verum etiā longe remotū: si tamē inter duo discreta nihil medium extitisset. **Virg.** **Proxim^o** huic longo sed. **primus** in ceruallo. **Aliquādo** ponitur p̄ maxime p̄picio. **Terē.** **Bradiū** testoz qui deus est nobis omniū. **primus.** **Var.** **Nec** p̄pior q̄ p̄hebū amet. **Interdū** non habet vim superlatiuū et propinquū significat: quā p̄pter cōparatiuū facit proximior quod p̄pinquiorē significat: et ab eo fit p̄pimitas et p̄prime aduerbiū. **Uege.** **Proximior** r̄ dextra sit que plagā possit inferre. **Alp.** lib. xxx. ad edictū. **Si** quis p̄pimior n̄sceretur cognatus. **Aliquādo** proximus in sacris tris intelligitur omnis homo: quia vt inquit **Aug.** **Nemo** est cū quo sit malū. **Et** primus est qui tecū natus est: ex adam et eua: omnes p̄pimissimus conditione terrene natiuitatis. **Sciendū** q̄ propius r̄ p̄primus et p̄prime s̄ter compatiuoz sup̄latiuozq̄ naturā construunt cum actō. **Lice.** **Proximus** pompeium sedebat: propius vrbē mouent. **Sal.** **Proxime** hispaniā mauri sunt. **Cōpositū** a prope est deprope: quod significat ex propinquo.

Propediem aduerbiū tēporis q̄si p̄pe est dies quādo hoc fiet. i. cito. **Terē.** **Et** illū tibi saluū s̄sturum esse

hic confido propediem.

Propemodū i. pene quasi. p̄pe mensuram.

Propilo as. pe. p. vide in dictione pilus.

Propinquus a p̄pe deducitur. **Et** modo significat eū qui p̄pe est: modo affinitē: vñ propinquitas affinitas p̄pinquo es. p̄pinquus fio. **Virg.** **Fuge** nate. p̄pin/quant: a quo fit apropinquo.

Propello is. propuli p̄pulum: vide in dictione pello.

Propendo is. significat sursum pendere cū quid in ita/tera ponderatur: sicut pendere deos sursum p̄dere. **Plau.** in ast. **Ubi** manus manice complexe sunt atq̄ adducte ad trabē nec dependis: nec p̄pendis. **Ambr.** tamen p̄pendo p̄pendo poiuit: cū p̄ trālationē dicit. **Retro** ciorē sceleris reatum vitia reliqua sequitur: quoniam quo flagitiosa pependit: eo inclinans cetera. **Itē** p̄p̄edere est: diu s̄ue multū aut a longe examinare. **Quanti.** **Dabam** bis o cium vt refrigero inuentionis amore diligentius reperitos tanq̄ p̄penderem.

Propensus uehemētē inclinatus. **Lic.** li. j. offi. **Quin** etiā si quis est paulo ad voluptatem propensior. **Et** p̄pensus quasi vitra tensus. **Pers.** **Cum** tibi calue **Pinguis** a qualiculus propensio sequepede extet. **Cornu.** **Cū** tu o calue **Senatoz** abūdantia cibo p̄pin/quis sis r̄ ventrē habeas vitra ser pedes extensum.

Propetro as. pe. cor. vide in dictione patro as.

Propero as. penul. cor. a prope fit: et significat festino celeriter eo. **Itam** qui in aliquē p̄perat id agit: vt illi p̄pinquior sit. **Salu.** **Qua** illi discessus erat in galliā p̄peranti. i. celeriter eū. **Et** ille dicitur p̄perare qui festināter aliqd agit vel dicit. **Virg.** **Quita** foene que moy celo p̄peranda sereno. **Lact.** lib. vj. **Et** cū viuere se putant ad mortem concitatissime p̄perant. **Honius.** **Festinare** et p̄perare veteres diuiserūt. **Lato.** **Qui** vnum quid mature transiit p̄perat: **Qui** multa simul incipit nec perficit: festinat. **Verū** vtraz verborū ratio sub hac significancia. prima est veritati: vt sit sepe animi p̄perare studiose ad res aliquas contendentes. **Festinare** copozis necessitati obsequentis. **Virg.** lib. iij. **Et** medij p̄peras aquilombus ire per altum. **Et** lib. ij. **Festinate** viri: nam que tam serā moratur segnitias: **Huius** composita sunt **Propero** quod est iuxta p̄pero. **Lice.** pro milo. **Cum** hic insidiator qui iter illud ad eadem faciendā apropersasset. **Depero** valde seu celeriter p̄pero p̄perāter facio. **Idora.** lib. ij. car. **Quis** vdo dep̄perare apio cozonas curatve myrto. **Impropere** intro p̄pero. **Pli.** lib. xxxvj. **Intus** lab yrinthū inextricabile quo si quis impropere sine glomeratū inuenire nequeat. **Aliq̄** impropere est crimen vel aliquid aliud obicere. **Inde** impropere. **A** p̄pero fit p̄peratio p̄perantia r̄ p̄peretas.

Properus a. um. pe. cor. idē q̄ celer. **Plau.** **Propers** video ancillā venientē. **Indic** fit p̄perior p̄perimus: et compositū p̄p̄peropus.

Propere aduerbiū. **Sal.** **Cum** propere consul ducit exercitum.

Properatim. **Lecil.** **Properatim** in tenebris istuc consectum est opus.

Properiter. **Latu.** **Animula** miseritima p̄periter abit.

Properanter fit a p̄perans. **Accius.** **Remis**q̄ niri p̄peranter nauim in fugam trahunt.

Propterea penultima correpta dicit potest latine p̄p̄tertus: excusatio.

Propheta ē. et propheta is. in mascu. genere prophe/ta is idis. vel idos. et p̄phetissa ē. in fēminino a πρῶ/φῆ. **Aliquod** est p̄dico. **Hieron.** in lib. iudi. **Et** ait autē **Delboza** p̄phetes vroz lapidoz: q̄ iudicabat popu/ lum. **Et** in euangelio. **Et** r̄ anna p̄phetissa filia p̄ba/ nuel. **Et** autē propheta qui futura p̄gnunciat ab eo

primū intellecta: als vera non posset dici ppheta.
 Cetera ut inquit festus antilitres pbanonū oracu/
 lonūq; interpretes pphetas dicebant.
 Propheo as. p̄gido. Licet qñq; pphetare sit laudes
 deo canere: vt in li. nūroz. Cūq; requiesceret in eis
 spiritus pphetauerūt: nec vltra cessauerūt.
 Propugnicon locus in balneis: in q̄ ignis inclusus et/
 estuat: p̄nigos latine est? et suffocatio: p̄nigo suffoco.
 Propitius a. um. quod est placidū fauensq; a prope et
 ito as. vt quidam aiunt. Nam qui nobis fauent. ppe
 nos ire consueuerūt: vel dicūt. p̄pitius pro: sius pius
 aut porro. i. valde pius.
 Propitio as. siue propitio: aris. propitiū reddo placō.
 Dicitur propitio: quod est rursus propitium reddo
 Dicitur. libro. ii. Rē. Et propitiatus est deus terre.
 Propitiatio sacrificium.
 Propitabile: qd̄ est ad propitiandū aptū: vnde p̄pitia
 bilis hostia. Dicit et p̄pitale. Itē p̄pitabile quod
 facile succit: vt propitiabile numen.
 Propitiatorū locus in quo placari solet deus: licet et
 pro tabula quadā poni videatur in erodo postea sup
 arcam vnde scribit. Facies et propitiatorū de auro
 mundissimō.
 Propina. penul. pro. dici potest ante famē et pro ante
 teipa famas. Et vt nonnulli dicunt locus erat iuxta
 thermas et balnea publica: vbi post lauacriū a famē
 et siti reficiebantur: vnde et alij ex latina p̄positione
 pro: et greca dictione cōpositū potius voluit ita vt
 indicerit quod datur p̄ curare.
 Propino as. penulti. pro. et pro ante et bibo vel a πρ
 οπρο πινειν: quod significat post potū tradere
 propine significat poculū vt qd̄ bibat figulare ac por
 rigere. Plaut. in cur. Propino magnū poculum: ille
 bibit. Quis cōsuetudo inde inuitū habuit q̄ greci so
 lemni die quē philothesiā vocāt mittere aureis atq;
 argenteis poculis vinā solebant q̄ e manu gustantiū
 sumentes ou parum ad mouebāt: deinde alteri cui
 vellent offerrebāt. Hoc vero propinare: qd̄ est s̄bibe
 re dicebat. Dicitur factū est vt propinare sit cōn potū
 q̄ extraordinariū voluptatis gratia cū amicis assu
 mere. Interdū est simpliciter porrigere. Terē. in eu.
 Dunc vobis comedendū et bibendum et deridendū
 ppino. Spartianus. Vulu i incidit venenatā par
 tem fratri edendā propinās et sibi innotiā referuās.
 Plini. lib. xx. Quidā ad vultu dolorē radicem cum
 vino bulci propinant.
 Propenticon latine comitantiū a προπεμπω comi
 tori p̄mitto: vnde est titulus apud Sidoniu propen/
 ricon ad libellum.
 Propolis pe. cor. quasi suburbanū. Et id dicit qd̄ apes
 ante aluē faciunt. Var. Propolim vocant qd̄ apes
 faciunt ad foramē introitus porrectū in aluē marie
 glare fauorū stabilitentū: quo omnes frigoris aut
 iniuriē aditus obstruunt.
 Propole pe. pro. negotiatores: qui merces p̄gemunt
 minoris: vt postea plur̄ vendant: pro em ante πω
 λεο vendo. Lāpi. in cōmodo. Imitatus propolas
 circumforaneos equos curules sibi cōparauit. Licē.
 cōtra p̄io. Distor: domi nullus: nulla cella panis et
 vini a propola atq; decopa.
 Propyleum latine vestibulū vel porticus: qui est ante
 domum. Licē. lib. ii. offi. Phalereus demetrius qui
 peridē principem grece vituperabat q̄ tantā pecu
 niā in s̄clara illa p̄pyleo p̄fuderit. Plinius proto/
 genes cum athenis celeberrimo loco mineruc delu
 bro p̄pyleū pingeret: adiecit paruulas nauas lōgas
 in his que pictores paterga appellant.
 Propontis ontidis: equoz patens atq; diffusum. Hęc
 angustis bosphou thraci cū eurino ponto cōiungi
 tur. Nam geo grabi p̄mas angustias maris se coar

ctantis hellespontū vocant. Inde expatiatur equoz:
 que lapidas propontis appellatur. Vbi iterum in
 arcum coit et stringitur: ille angustie bosphorus
 thracius nūcupatur. Vbi iterum est iunditur pontus
 eurinus qui curuatus in figuram scythici arcus con
 mittitur ostio meotidis paludis: idq; ostiū Cimerius
 Bosphorus vocatur. A propontis sit Propontia/
 cus a. um. Dicit. lib. j. salt. Dicitur propontiacis be/
 rentem cygicon ozis.
 Propono is. statuo/ delibero. Seneca. Id in p̄mis ato
 proponendū vt recte viuamus. Aliquādo p̄ponere
 significat p̄mittendo ponere: et ostendere: vt pro/
 pono ludam: propono premiū. Cicero. Quis est qui
 proposito tanto premio nō exietur? Aliquādo est
 extra ponere: siue palam ostendere. Plini. lib. xxxv.
 Idem perfecta opera p̄ponebat in pergula trāscun
 tibus. Sal. Postulauere pleriq; vt proponeret: que
 conditio belli foret: que premia armis peterent. Ali
 quādo anreponere/ docere. Lactan. libro. iiii. Peni
 tentiam nobis in illa circuncisione p̄posuit. Aliquā
 do procul ponere.
 Propositum dicitur quod mente statutum est: et intentio
 hominis. Plini. Hoc et propositum erat vel su
 perare: vel cedere.
 Propositio: questio habēs aliquid quod disputatione
 soluendum sit: et a grecis problema dicitur. Dialecti
 de inuitū propositionē: q̄ sit oratio verū vel falsum
 significans. Cicero libro. ii. ad heren. Propositio di
 citur per quam ostēdimus summam quid sit quod
 probare volumus.
 Proposio: vide in dictione portio.
 Proprietor dicebat qui extraordinariā s̄tura gerebat.
 Proprium a prope sit: et dicitur quod peculiare est vni
 usculiusq;. Hoc enim maxime ppe est: quod propriū
 est. Virg. Dunc mihi da proprium virgo lata nocte
 laborem. Dunc p̄prietas et p̄prie: quod est peculiā
 riter. Aliquādo dicit diurnū. Wisen. Et qui metu
 et suspitione propriam habere quietem non poterat
 Plaut. Arq; illum amatorem tibi propriū futurū in
 vita. i. perpetuum.
 Propter significat alicuius causa. Et accipit loco cau
 salis cōiunctionis: vt p̄pter nuem frugesunt boies.
 Virg. Et p̄pter lybie gentes numadumēs tyranni
 Sdere. i. sui causa. Aliq; aduerbium est et significat
 prope. Terē. in adel. Vitiū istoc abisti: p̄pter hunc
 Propterea significat ob eā causam: sicut qua: (abistea
 propter: p̄pter quā causam.
 Propudium dicebat cū maledicto nudari turpitudine
 nolebāt: q̄si porro pudendū: vel a quo pudor et pudē
 cicia p̄cul sint. Propudia viroz apud Plin. intelligit
 immodica aut certe obscena venē et p̄biosa mollici
 es. Plaut. meretriculū p̄pudū vocat: hinc dicitur
 Propudiosa: dicta q̄ pudicia sit. p̄cul a pudore. Si
 do. Igitur hic proptim abrupto contubernio ancille
 propudio s̄sime: cui se rotum consuetudine obscena
 addixerat. i. impudicissime.
 Propugno as. vehemētē et de longe pugno: vñ p̄pu
 gnator. Lini. lib. iiii. Quid a vobis sperentur an ho
 notes quos aduersarijs vestris potius q̄ reipu. pro
 pugnatibus datis.
 Propugnaculum est munitio: vt quasi locus munitus
 vñ vehemētē certari possit et defendi. p̄cul. Virg.
 lib. iiii. Et propugnacula bello tuta parant.
 Propulso as. frequentatiuum a propello: significat de/
 longe pulso: seu p̄cul fugo. Lini. lib. j. Tamen cum
 mgibus bellū propulsare posset in acie copias edu
 rit. Colu. lib. vii. Euincendi sunt aut quauis pestiferi
 morbi et erquistis remedijs p̄pullandi.
 Proquestor qui questurā extraordinariā gerit.
 Proreta p. p. di. q̄ custos et gubernator i nauis prore

Proposito as. penul. pro. significat. puoco. Col. Et pelu
 staci proiiter pocula cythi.
Proripio is. pe. cor. quo ad effectum significat. pcurro
 siue. piugio. Sed qñ actō pcurrentis aut. pugiētis
 construit significat subito deduco: vel subito traho.
 Liui. de. ij. bel. pu. E manib⁹ sacrificantiū cū sese pro
 ripuisset. Sal. Deinde se domū ex curia. p̄ripuit.
Proiepo is. vero pe. pro. vide in dictione repo.
Prologo as. pe. cor. vide in dictione rogo.
Proumpo is. vltra siue valde rāpo. Cel. lib. iiii. Cele
 riter ad eas munitiones peruenerunt atq; p̄ruptis
 bis prius in hostium castris constiterunt: q̄ plane
 ab his videri: aut quid rei gereretur cognosci posset.
 Cirs. lib. j. geoz. Rursus in obliquū verso prozum
 pit aratro. Quandoq; prozūpere est vltra emittere:
 euomere: vnde prozūptum effusum fluensq;. Idem.
 Quid per ora nouem vasto cum murmure montis:
 It mare. p̄ruptum. Et lib. iij. Interdumq; atrā pro/
 rumpit ad ethera nubem. Quod Ser. exponit pro
 euomit: asserens nouā hāc esse locutionē. Non em̄
 dicimus ego prozūmpo hanc rem. Hoc modo vsus
 est Terē. in eu. Jam me erūpere licet hoc mihi gau/
 dium. Quādoq; est irumpere: quod est quadam vt
 progredi prosliri ve.
Prozūsus z prozūsum dicimus: quasi pozro versus signi
 ficat omnino. Moni. Prozūsus z ab radicibus euulsa
 est arbor. Interdū pontus illic alligaueris filiū. Qñ
 in adel. Zo paco prozūsus illic alligaueris filiū. Qñ
 vero nomē est significat rectū: vnde prozū limites di
 cunt in agrozū mensuris: qui ad orientē directi sunt.
Prozūsum rurū significat retro ante: vt dicim⁹ sursum:
 deozūsum: intro: fozas: hac illac.
Prozūo is. ruere facio prozūo. Liui. Dare luminib⁹
 inuexit: mōtes lapsu ingenti prozūit. Idē lib. ij. Exci
 rati arma capiunt: dolabre calonibus diuiduntur ad
 vallū prozūendū: fossasq; implendas.
Proza vnde z prozella diminutiū. Plī. lib. xvij. Sed
 prozellis binis ternisq; sic erant.
Prozencia sunt pulpita ante scenā: in quibus scenici hi/
 strioniam agebant. Cirs. lib. ij. geoz. Et veteres
 incunt prozencia ludi.
Prozapia generis longitudo: siue p̄genies antiqua: a
 prozupando. i. iaciendo z difficiendo q̄si pozro spar/
 sis: et quasi iacis liberis. Aliqui a p̄supero: q̄ pro/
 superent: hoc est sup̄sint et sup̄abundent liberi.
Prozede dicunt meretrices eo q̄ ante stabula sedeant.
Prozendo is. valde vel vltra seu subtrus scando. Unde
 dicimus terrā prozēndi cū primū arat: inquit Var.
 Cum iterū effringere dicūt: q̄ prima aratione glebe
 grandes solēt excitari. Cū iteratur offringere vocāt.
 Tertio cū arant iacto semine boues lirare dicuntur:
 id ē cū tabellis ad vomerē sit: et satū frumentū operi
 unt in pozcis: et sulcant in fossas quo pluuialis aqua
 dilabat. Per translationē prozēndere est infamare:
 contumelijs lacessere: lacere. Suet. in Aug. Hunc
 se diffisimo conuicio corā p̄ciderunt. Plī. hic est
 manura catulli veronēsis carminib⁹ prozissus.
Prozscribo aliquid per scripturam venale propono et
 publico: vnde prozscriptū venale expositū: quia quē
 erāt vendenda publice scribebant. Nā prozscribi do
 mus dicuntur quādo apposta inscriptione venales
 vel lo cande significantur. Cice. lib. iij. offi. Claudius
 prozscripsit insulā vendidit. Item prozscribere est rele
 gare: damnare. Hor. in ser. Prozscripsit regis rupili
 pus atq; venenū. Plī. de silia. Age nō eritus vitē
 eius omnū p̄scriptozū ab illo calamitate crudelior
 fuit. Tractum ab eo q̄ bi. pp̄ie prozscribi dicūt vt
 Alpianus testat: quozū nomina claris litteris vt de
 plano recte legi possint ante tabernā: vñ ante eū locū
 in quo negotiatio exercetur: non in loco remoto sed

cuidēti scribunt: hinc prozscriptio/ damnatio/ et pro/
 scriptus damnatus. Itē est in aliquē penetrabile celū
 intozuere. Macro. Nō est facile in eū scribere qui
 potest prozscribere.
Profecta dicta sūt ab antiquis viscera: quē in sacrificijs
 profecassent. Luca. lib. vj. Si pectoza plena Sepe
 dedi z laui calido profecta cerebro.
Profeletus penul. pro. aduenta peregrinus aduēticius.
Profeletus penultima. pducta: dicitur ante lunā: nam
 componitur ex pro ante et σελήνη luna: q̄ selas: id
 est splendorē habeat: et σελήνη superne. Nam a sole
 lumen accipit. Et profelent dicitur ante lunā genitū:
 quo noie dicitur sunt archades. Gra. Archades astris
 lunag; prozes.
Prosequoz penultima correpta. pp̄ie significat vltra:
 siue post sequoz. Cice. lib. ij. offi. Sequitur vt hec
 officiozū genera. psequar. Plau. in ci. Si is hac aut
 hac focci velle vestigium in pulvere psequar hac.
 Aliquando prosequi est cum affectu animi: vt proze/
 quoz te amore/ odio/ laude/ honore/ cōtumelijs: et bu
 iusmodi. Et fere semper cum ablatiū. Cice. in ver.
 act. iij. Ille iratus hominem verbis vehemētioz/
 bus prosequitur: id est insectatur. Idē metello Do
 mus tua deniq; tota omnibus summis officijs pro/
 sequuta est. Interdū prozfecti est persequere exequi
 qd̄ ceptuz est. Amb. Et bene sabbato cepit vt ipsum
 se ostēderet creatori: quia opera operibus intereret
 et. psequeretur opus quod ipse iam ceperat. Inter/
 dum est quasi deducere: et comitari. Macro. ad Ju/
 stanum. Inter multozū officia propinquozū: et con/
 sularēs amicos tuozū exequias. psequus es. Diuer/
 sis alijs modis vsurpatur. Lactan. lib. ij. Siquidem
 sacrilegia sua iocularibus etiā dicitis prozsequatur
 id est condiebat. Idē lib. iij. Quā Tullius vniuersis
 eloquēte siue verbis prozsecutus est. i. descriptis: tra/
 ctauit: vel laudauit. Cice. lib. j. rus. Quid totū prope
 cegū ne plures. psequar nōne humano genere cōplex
 tum est. i. vltra hominē. Idē in Lato. Quā palmam
 vñ i dij immoztales tibi referūt: vt tui aui reliq;as
 psequare. i. viriliter assequaris: vel prospere conse/
 quaris. Terē. in adel. Ego ius meū. psequar. Plau.
 in cap. Nāc barbarica lege certū est ius meū. psequi
 id est p̄ virib⁹ obtinere. Col. lib. j. Ac rursus p̄mio
 psequamur eos qui strenue se gerunt.
Prosofia ē accentu in pe. latine accentus dicitur: que
 lex est siue regula ad eleuandā/ dep̄rimendā ve syllā/
 bam vniuersisq; particule orationis accōmodata.
 Et alio noie apud grecos τὸ πρῶτον dicit. Fit autē pio
 dia a πρῶτον greca p̄positione q̄ significat ad z ωδὴ
 cantus.
Proserpina pe. cor. luna Iouis ex cerere filia: a grecis
 persephone dicit. Quir. lib. iij. fast. At neq; perse/
 phone digna est p̄dione marito. A proserpido di
 ctam. pserpinā. Augu. lib. vij. de ci. dei. significareq;
 fecunditatē scribit. Quē cū aliquādo non esset dicta:
 fuit rapta ad inferos: et tū celsarūt instrumēta rura
 lia. Qua redēte instruta sunt solemnia apud arbe/
 nas. Serpere em̄ videt veluti serpens dū modo in
 dextrā modo in sinistrā mouetur. p̄pter qd̄ et omni/
 uaga dicit. Dicta est libera/ diana/ lucina/ triniua/ he/
 care/ et noctilua.
Prosūmia genus nauigij leuis speculatozū. Plau. De
 nocte ad portū. p̄uectus sum prosūmia. Cici. Qui p̄
 gubernatore se gerens prope vertit prosūmiam. Nē
 naues etiā geseozete vocant.
Proseueche obsecratio vel oratio quē ad deū funditur:
 dicta quasi προσευχη. Quia attentione opus sit
 προσευχη em̄ est attēdo vel intendo vñ adhibeo.
 Juue. videt ponere p̄ eo loco vbi p̄cib⁹ et obseca
 tionibus mendici a transeūtib; stipē mendicabāt

Protens nomen Oceani filii.
Prothya penul. cor. sunt vestibula in domo ianuis.
Auctor Cic. quasi sit magni secreti. Nam & uo
 ianua: πρω ante.
Protinus penulti. correpta componi videtur ex pro et
 tenuis. a longe sum fieri potest. Liii. lib. ii. Cum
 ad alias angustias protinus pergeret lectas delectu
 ardorem saroumque ingente obiecte mole inuenere
 viam. Virg. En ipse capellas protinus eger ago: id
 est lōge a sinibus: ut sit protinus quasi porro tenuis.
 Quidam etiā exponunt pro valde. Quādoq; signifi-
 cat statim & sine intermissione. Virg. Protinus ad
 regem cursum detorquet biarbam. Quādoq; conse-
 quenter: deinceps: deinde. Idem lib. iii. geor. Pro-
 tinus aeris mellis celestia dona exequar. Quādoq;
 iugiter. Idem. Traiecto missa lacerto protinus ba-
 sta fugit seruata; cruenta tenore. Quādoq; omnino:
 ut Quam protin' vtraq; tellus vna solet. Sic Ser.
 exponit. i. continue. Et autē additur negatio signifi-
 cat non ideo: sicut fit in continuo et statim. Quintili.
 Non autē ut quicquid precipui necessario est: sic ad
 efficiendū orationem: maximi protinus erit momēti.
 Apud veteres etiā protinā dicit. Terent. Protinam
 me consiciā in pedes.
Protollo is. differo/protolgo. Sel. Nec ultra decimū
 mensem satura mulierū protolli potest. Plau. in cas.
 Protollo morit' mibi.
Protous vnus ex duob' grecis qui ex magnesia venit
 ad Troiam.
Protos grece πρῶτος latine primus. proton primi.
 Protocollū prima concinatio: et raptim confecta scri-
 ptura que meliorem compositionē desiderat. Est em
 proprie quod breuiter & succincte a tabellione nota-
 tur: vt extēdi deinde atq; absolui possit. κολλᾶ glu-
 ten dicitur κολλησθῆσθῃ glutinatio: vel glutinatura:
 κολλησθῆσθῃ glutinator κολλᾶσθῆσθῃ glutino. Et qz
 in cere glutino que per tabulas extēsa erat protocol-
 lū. i. prima & glutinatio vocata est. Aliqui a κολλᾶ
 quod est mēbrū: qz primū sit scripturę mēbrū.
Protocomos latine primū comās dicit.
Protogoras penul. cor. nomen philosphi. Hic dixit
 sibi non liquere vtrum esset aliquid deus: ppter qd
 arbenies ipsū vixote impium suis sinibus expu-
 lerunt: liberos eius in cōtione exusserūt. Fuit ex phi-
 lao opido thesalie. Siphili filius vrozemq; habuit
 laodomā acasti filiam.
Protogenes penul. cor. significat aliquē pmi generis:
 et a poetis sumitur pro eo qui se talem confingit. Ju-
 ue. Nō est romano cuiq; locus hic vbi regnat Pro-
 togenes aliquis. Hoc noie quidā clarus pictor: etiā
 est appellatus.
Protogenia nomen deualionis & pyrre filie.
Protogenus primo genitus: habet penul. cor.
Protologia cum accentu in penultima: prima locutio
 antiloquium.
Protomartyr: primus testis. Protomedicus primus
 medicus: qui & archiater dicitur.
Protomyste mystarum princeps. Hyste autē sacer-
 dotes appellātur: qui mysteria ecclesie secreta regūt
 et administrant.
Protornotarius pimus notarius. Notarius vō a nota
 deducitur. Sed iudicioſi notariū barbare dicuntur.
Protopages & propagus nuper vel primo fabricatus
Protoplastes siue protoplastus primo formatus. An
 & adam protoplastus dicitur est.
Prototomus pe. cor. prime sectionis. An primus cau-
 lis qui succidit vel cina brassice a prima sectione ita
 appellatus est que vere fit. Estq; ipsorū caulū delica-
 tior: tenuiorq; cauliculus. Col. lib. ij. Sed iam pro-
 totomus: rēpus decidere caules. Var. Et saba sa-

brozum prototomus rudes.
Prototocos primus genitus: vel primo entra.
Prototypon pe. cor. est plar. Prototypos primitiuus
 dicitur ac archetypus.
Proveho is. produci: hoc est ultra ad locū: vt cū ago
 me loco vñ discessi ultra plus vel min' vebor. Plau.
 in ru. Quid ego deliqui: rogas qui arrabonē a me
 accepisti ob mulierē: et eā hinc abduxisti? Nō auerit.
 Cur negas? quia pol. pueri auehere nō quivi miser.
 Per translationem Leo pa. Isti sunt qui te in banc
 gloriā puererūt. Sic dicimus aliquē etate proiectū
 & proiecta prudentia.
Provenio producor. An proventus dicitur redditus
 et non tñ bonarū rerū: sed etiā malarū. Plau. Cala-
 mitatū & miserarū tot proventus.
Provideo es. penulti. cor. significat ante: vel a longe &
 futurū: aliquid video anteq; sit factū. Plini. Hoc em
 sapientis est omnia q; ventura sunt. videre. Cic. lib.
 ij. de diui. Medicus morbū ingruentē rōne. pui-
 det: infidias imperatorē: peltates gubernator: et tñ
 ipi sepe fallunt qui nihil sine certa rōne opinant: qm
 vero ea q; providemus si mala sunt aut vitamus aut
 emēdamus factū est vt. videre modo vitare signifi-
 cet: vt apud Terē. in an. Que si nō aliu providentur
 me aut herū pessundabūt. Vōdo remediū pbeberē.
 Cic. Satis iam omnibus q; necessaria erāt prouisum
 putabant. Hinc prudentia et prudentia dicuntur.
 Idē. Id em sapientis est providere ex quo sapientia
 appellata est prudentia. Et iterū. Tanta memoria
 pteritorū: futurorūq; prudentia. Quidā prudentiā
 a prudentia distinguūt: vt prudentiam dicant in re-
 bus humanis: prudentiam in diuinis. Alij pruden-
 tiam definiūt rerum bonarū & malarū et vtrarūq;
 scientiam: prudentiam vero per quā futurum alij
 quid videtur anteq; factū sit. Unde prudentia alij
 quādo pro deo ponitur. Quintil. Nullā ego res hu-
 manas despiciere prudentia reor. Idē de Cicero.
 Dono quodā prudentie genit' in quo omnes vires
 suas eloquētia epperitur.
Providus videns ante: diligens: solers.
Provide aduerbiū diligenter significat.
Provincia dici videtur q; procul vinci videatur. Pro-
 prie em prouincie dice sunt regiones longe ab Italia
 bello acquisite: q; eas romanus populus pincerit.
 Unde Agesippus scribit romanos cum inius suū
 vincendo redigerent procul positas regiones appel-
 lauisse prouincias. Prima omnīū scilia prouincia ē
 appellata: sicut docet Luce. in quarta. Ter. Et pro-
 uinciarū alie erāt cōsulares: alie pgezic. Redigere
 autē regiones in prouincie formā nihil aliud est q; re-
 gionē subicere imperio romano & ad eā gubernādā
 mittere prefectū. Et quōtā sfecti ad eas gubernā-
 das cū officio mitti solebant. Factum est etiā vt ipsi
 magistratus: et omne onus eis impostum prouincia
 appelleret. Ter. in pbo. & geta. pincia cepisti durā.
 Et et prouincia regio Gallie narbonensis rhodano
 finitima qui eā a Celtis separat.
Prouinciales dicti sunt qui ex prouincijs sunt: siue vt
 Alp. inquit qui in prouincijs domiciliū habēt. Pro-
 uincialū noie omnes siter Italicos appellabant: vñ
 Colu. lib. vj. caput facit de agricultura prouincialū
 vinciarum cum alibi de agricultura italicarū scribat
 Plinius orator. lib. epistolarū octauo. Italicus est
 an prouincialis?
Prouinciatim aduerbiū signi. per singulas puincias.
Prouoco as. penul. cor. pprie significat a longe voco.
 Liii. lib. vii. Gall' magnitudine atq; armis insignis
 prouocat p interpetē vñ ex romanis qui secū ferro
 decernat. Aliquādo prouocare est inuitare: inuitare
 hortari: hoc tam in bonum q; in malū. Cic. Liii

litteris amantissimis sum prouocatus: In malū signi-
ficat lacerare. **Pli.** Quis enim multis prouocat^{ur} in-
iuriis nunq̄ tamen ab amicitia recessi. Interdum est
profugere: et ferre idem est qd̄ appellare nisi q̄ p̄-
uocare magis est q̄ appellare: et proprie ad maiores
potentioresq̄: quoru op̄e atq̄ gratia indigemus per-
tinet prouocatio. Et iungit accusatio cum ad. **Lice.**
Cum alter ad senatū prouocasset alter dō appellat-
set tribunos. Aliquādo sine ad. **Lui. lib. iij.** Non ita
se inuidiā perimuisse: vt nihil in eq̄tate et misericor-
dia ciuū suoru spei habeat q̄ si in dicta causa in vin-
cula ducaat: itē se tribunos plebis appellare et mone-
re ne intente quos oderint q̄ si tribuni eodem fede-
re obligatos se fateant tollende appellationis causa
in quā cōspirasse decem viros criminati sint: ait se p̄-
uocare ad populū: implorare leges de prouocatioe
et cōsulares et tribunitias eo ip̄o anno latas. Quem
enim prouocatur: si hoc indēnato in dicta causa non
liceat: Cui plebeio et humili p̄sidiū in legibus fore
si **Appio Claudio** non sit: Se documento futurum
vtrum nouis legibus dominatio an libertas firmata
sit: et appellatio. puocatioq̄ aduersus iniuriā magi-
stratū ostentata tñ in anib' litteris an v̄a data sit.
Apul. Nihil potest fieri aut potestate alia p̄-
uocare. Appellatio autē puocatioq̄ inuenit fuerūt
p̄ remedio aduersus iniurias magistratū.

Prouolo as. penul. core. ante seu ultra volo. **Pli. lib.**
1. Sic vniuersę prouolant: si dies mitis futurus est.
Lui. lib. ij. per translationē p̄o p̄o curro posuit. Sic
p̄mū in fensu hactis prouolant duo fabij totamq̄
mouerunt secum aciem.

Prouoluo is. ante voluo: vt prouolutus pedibus. Ali-
quādo prouoluere est voluere seu ruere facere. **Lui.**
Ingētia facta in subiectis. puolictibus barbaris.

Prouimus. vide in dictione prope.

Proponeta. **Græc.** προσηγορία licitator: media-
tor vel cōciliator. a προσηγορεω qd̄ est concilio vt
duco ad aliqd̄ faciendū. **Ip̄m** apud nos qui medi^{us} est
vt res emanēt et vendant: proponeta dicit.

Prudens quasi pruidens et interdū sapiens: interdū sci-
ens dicit. **Ande** irsprudentes vocant qui ius sciūt.
Et irsprudentia/irscientia. **Hoc** tamē inter se dif-
ferunt prudens et sciens **pm** **Dona.** q̄ prudens est q̄
intelligentia sua aliquid cognoscit. Sciens qui alteri
us iudicio rem percipit. **Hoc** est prudēs per se: sciēs
per alios. **Teren.** in an. **Et** prudens sciens viuis vi-
dentis p̄cere. **Sic** imprudentia pro insipientia et insci-
entia. **Aug.** de libero arbitrio. Prudentia est appetē-
dārū et vitandarū rerū scientia. Prudentē est sic do-
cet **Macro.** ad rationis normā que cogitat q̄q̄ agit
vniuersā dirigere: ac nihil fieri rectū vel laudabile fa-
cere. Prudentē insunt: ratio/intellect^{us}: circūspectio/
providentia/oculitas/cautio. **Socrates** omnes vir-
tutes putabat esse prudentias **Aristo.** Impossibile in-
quit est prudentē esse quēpiā nisi sit bonus. Pruden-
tia est bene consulere. **Plato** in legibus ait prudentiā
omniū virtutū ducentem esse. **Græc.** dicitur προσηγορος.
Plau. in tru. Que hic habet p̄honestum: omnem ex
pectore emouit meo p̄honesti.

Prunus arbor que pruna producit. **Prunetum** locus
prunis cōstitus.

Pruna a carbone ita distinguit q̄ illa q̄ diu ardet: pru-
na d̄. Carbo cū extincta fuerit. **Dicta** pruna a p̄ren-
do. **Virg.** Et cinis obductę celabat lumina prunę.

Pruna perurdo q̄ fruges et virgulta perurat.

Purrio is. quasi peruror. Est em purire proprie libidi-
ne scalpendi ardere. **Plau.** in Am. Sentes puriūt.
Quo purritus us. qui est excursus humoris spirabi-
lis in cluſi cōtra naturā: Que voluptas quoniā in li-
bidine similis est: quippe nihil aliud est genitura q̄

excursus hūmōi humoris ad rem naturālē fit vt certant
hec voluptas purigo dicat et centigo.

Prusa vrb̄s apud **Dyſtos** ad radices olympi quam
Prusias cōdidit qui cum **Ereso** bellū gessit. **Vincor-**
tus est **Dion philoſophus**: q̄ d̄ regno scripsit et **Tra-**
iani tēpore claruit. Ab hac prusenses dicitur sunt. Est
et altera prusa sub hippio mōre seu fluuio: vt est apd̄
Ptolomeū. **Hoc** autē discrimine a prusa q̄ sub olym-
po est. **Dirimē.** **Hec** enim a **Plinio** prusias dicitur q̄
Cyos quondā fuerit a qua prusēses vocant.

Pyrtaneū locus erat atbenis in arce dignissimus: vbi
iudices et magistratus habere cōsiliū solebāt. **Lice.**
lib. j. de ora. Et vt ei victus quotidianus in pyrtaneo
publice p̄beret. **Dionysius** pyrtanea vocat curias
in quibus sacra fiebant ab his qui maximā in vrb̄ib^{us}
habent potestātē. **Pyrtanis** magistratus/p̄fectus
adminitratō: vt cōsulatus que publici cōsiliū prin-
cipē appellabant a verbo πρῶτος: qd̄ est guber-
no et magistratū exerceo.

Ante S

Psalter latine cantor. **Psalmus** canticū: a ψαλλω
eo q̄ ad psalteriū cantare.

Psallo is. cano: et proprie de psalmis dicitur. Aliquan-
do psallere ponit pro predicare: vt est illud. **Sic** psal-
lam nomini tuo.

Psalteriū græca dicitur est: qd̄ hebraice **Mablon:** latine
organū laudatorū dicitur. Et est vt **Hiero.** scribit in
modū quadrati clypei cum decem chordis sicut scri-
ptum est. In psalterio decem chordarū psallite illi.
Et in expositione psalmoz sic ait: **Psalteriū** proprie
genus organi musici melius sonans q̄ cythara simi-
litudine habet cytharę: sed nō est cythara. Inter psal-
teriū et cytharā hoc interest: q̄ cythara deorsum per-
cutitur: psalteriū sursum: qd̄ verbo vulgari polypp/
thongū dicit. Et alio in loco **Cythara** deorsum habet
cauamen et sex chordas habet: psalteriū desursum ha-
bet cauamen. **Aug.** **Psalteriū** est organū qd̄ quidez
manibus potest percutientis: et chordas distinctas
habet. Sed illū locū vnde sonū accipit et chordę illd̄
concauū lignū qd̄ pendet et tactus resonat: recipit
aer: psalteriū in superiore parte habet. **Cythara** autē
hoc genus ligni caui et resonās in inferiore parte ha-
bet. **Græc.** in psalterio chordę sonū desup accipiunt.
In cythara chordę sonū ex inferiori parte accipiūt.

Psalma qd̄ psallit diapsalma interpositū a psallendo
silentiū: vt **sympsalma** dicit vocū copulatio in cantā-
do: ita diapsalma disunctionio: vbi quedā requies di-
stinctę continuationis ostenditur.

Psalmodia cum accentu in pen. ex psalmo et odia q̄ est
cantus iustus: vt cum aliquis ad musicū instrumen-
tum canit.

Psalteria cantricia psallendo. **Fidicina** que sequebatur
et amabat histriones. **Amabat** em qui cantabāt quo-
tidie in scena.

Psecas adis. gutta siue stilla dici potest. **Apul. libro** de
mundo ab **Aristotele** sumens et psecadas interpreta-
tus: stillicidia vocat.

Psema artis. idem fere qd̄ flos eris. **Pli. lib. xxxij.** In
erariis officinis et psema fit. **Græc.** ψευμα.

Pseudo nomen triū generū et inuariabile per mutatio-
nem casuū: et latine falsus dicitur.

Pseudolus falsus seru^s. **Ande** et **plautine** fabule pseu-
doli nomen inditum est.

Pseudologus falsidicus. **Pseudolographus** falsari^{us}.
Pseudographus fabule/deformationes. **Pseudoan-**
gelus falsus nuncius. **pseudo**propbetę falsi vates:
pseudomartyr falsus testis: **pseudo**adelph^{us} falsus
frater: **pseudo**dicramū falsum dicramū genus her-
be que in creta similis pulegio nascit. **Pseudonym^{us}**